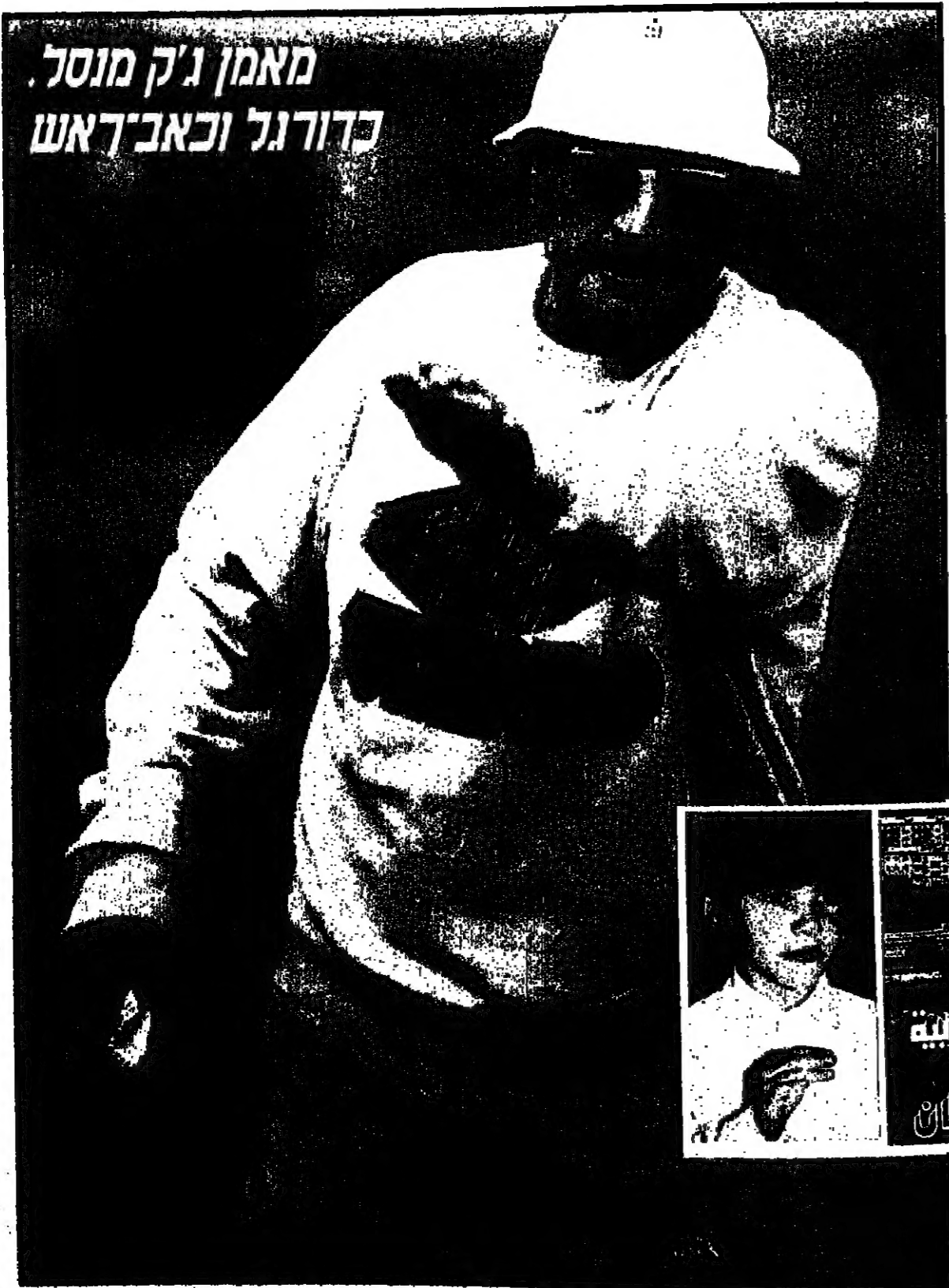


סוכסוכס

כ"ח בחשוון, תשמ"ח 20.11.1987

מאמן ג'ק מוסל
כדורגל וכאבידאש



מדינה
יהודית
עד להרי
חושך



سنة عربية
سنة

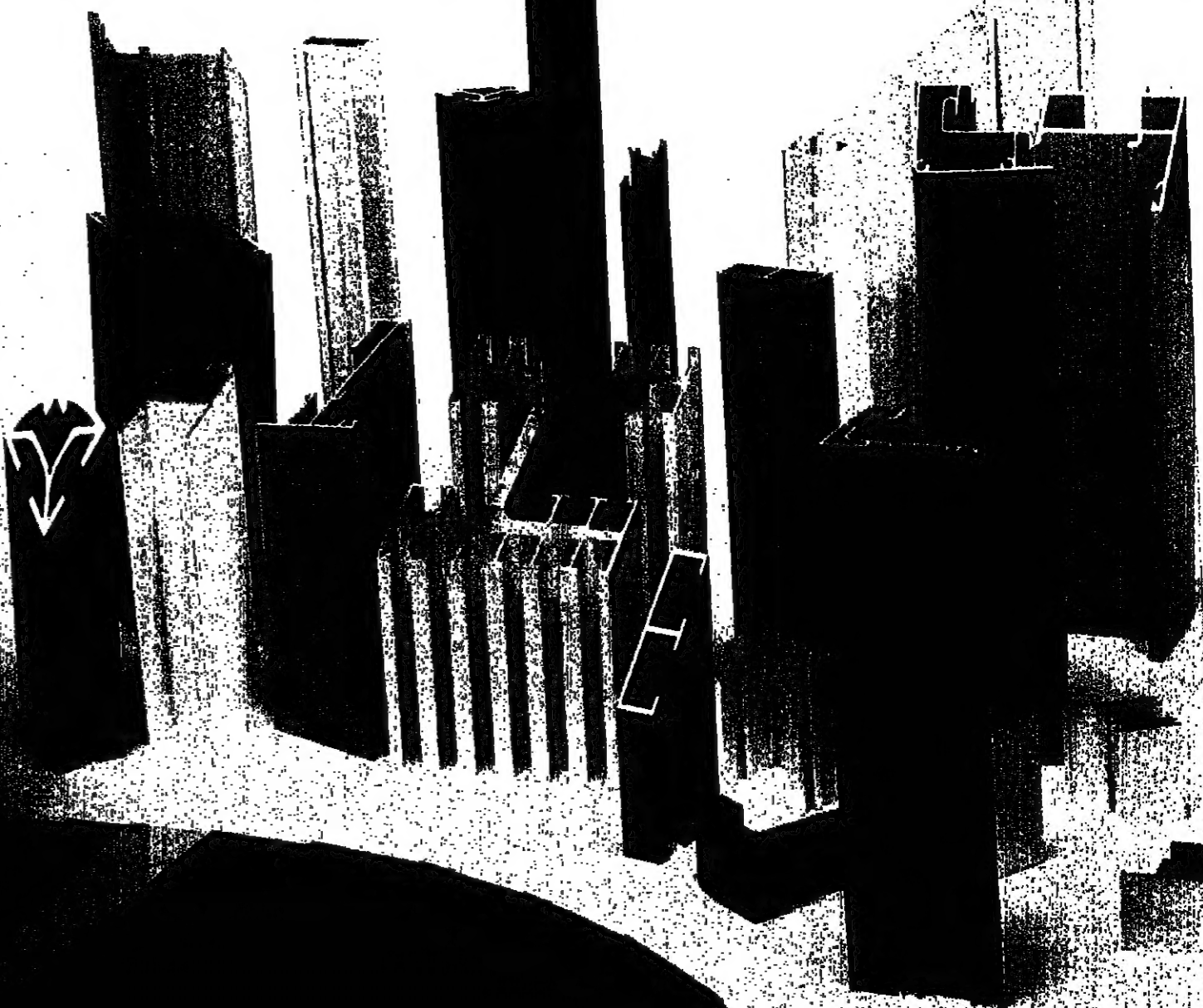
אסירים בפקק. תחקיר ■ עוה, עיר לא גורמלית ■ אל תרדי מהארץ,
בתי ■ רוחות במרתף. דבורה ברטוגוב על עידוא כנגוריון ■ יוסי
בנאי. שטח פרטי ■ יסוד המעלה. סיפור אהבה וכל מיני קרחת ■

מיפרומאל - חלוץ צביעת האלומיניום בארץ

המפעל השקיע במערך צביעת מודרני ויקר, כאשר הצמיח היחיד לפרופילי אלומיניום שהיה ידוע בארץ היה האילון. מיפרומאל
החדיר את צביעת הפרופילים לאט ובטוחה.

המפעל בעל ותק, נסיון ואמינות רבה,
מעמיד לרשות לקוחותיו מגוון רחב של פרופילים בעלי
איכות מעולה, בורק מיוחד ועמידות בתנאי אקלים
קשים וקיצוניים. הצביעה בצבע אקרילי, מבוצעת
בקו אוטומטי בשיטת אלקטרוסטטית וקלה בתחזוקה.

סימן הזהוי של פרופילי מיפרומאל - 2 פסים
הצבע עומד בדרישות התקן האמריקאי AAMA 603.7
ולמפעל תעודת הסמכה של מכון התקנים הישראלי.



נא לא להחליש ללקוחותינו על מערך
מוט וזיג שחומם בטן והצבע
ואפשר מיד לבצע אחיד יחיד
שכר מיד וזה ימשיך אפילו מחר
וזמנות מידיות

מיפרומאל תעשיות ירושלים בע"מ יצרי פרופילים אחזכי אלומיניום חומות
בבעז שאול ב. ת.ד. 389, ירושלים 91034, טלפון: 02-522201 סלקט 25322, מקסימלית 02-527176
חמשידי בתל-אביב - טלפון: 260472, 03-267761



סוכסוכס

המרק שיעשה הדיים

תלמה

Vegetable soup

ה'ד ש'ס
סדרת מרקי יוקרה
בטעמים שישוה להם
ירקות, שמפניון, עוף עם אטריות
שעועית, בצל נוסח צרפת וקומפוט
במחנה



מלחין מלחין

סופהכוח

כ"ח בחשוון, תשמ"ח 20.11.1987
© 1987 כל הזכויות שמורות ל"מעריב"
This Magazine is a Supplement to
Maariv International Edition

עורך: צבי לביא
עריכת דניאלה בוקשטיין
עורך גרפי: יורם גאמן
מעצבות: יעל חורן
שרי אנסקי
גרפיקה: נטע גרינשמן
מודעות: אורי דגן

קולאז' יקרים

ע' מה תיק אמר לי פעם שקום לא משינים. על סקום - דורכים. הסיפור המתורגם שאנו מביאים חשבו על מצבה העכשווי של האוטונומיה היהודית בחבל בירובידין שבדרום-המערב - "איון מדינת יהודה" נחמד" (עמ' 12) - אולי אינו סקום במובן המקובל של המלה, אבל יש בו יותר מסתם חשיפה מרחיקת לכת של תופעה נשכחת, בעיניים לא-שגרתיות. גם עצם מרסומי, והיכן שנחמסם נסקו, כמו גם תפיסת שגמו למרסום - יש ברם משמעות מעניינת לשעצמות. כפי שניתן להיווכח, חתבת וחצלת הם ערבים מכוניות. זאת של כתבתה "אל-ערבי" היוצא לאור מטעם משרד החסברה של תפיסתה. בטאן ממשלתי עם תמונת צבע, לא באיכות משפחה. מה לעתון כוונתו בשלהי 1987 ולאוסטונומיה היהודית הנשכחת שנפדה לפני 60 שנה - במצור לוואי של המחמכת האדומה - מעבר לחי חוש, בדרום-מזרח סיביר, קרוב יותר ליפאן מאשר למוסקוואה קשה להניח שמכל כלי התקשורת הערביים, דווקא חבטאן חרשמי הווייתו נילח לפתע ענין, וביחמחו, במינה הנדחת הזאת של בעיית היהודים בגרית-המועצות. מישורו חזמן וכיוון אותו לשם, שלא לדבר על סיפורי התובלת והארוח שהם בלאו הכי בידיים ממשלתיות. איון ענין יש למסקנות ביועור האבק שביסח על חבל הארץ הנשכח הזה, ועוד לעינו העולם הערבי והשוכבו משהתחת בחלקה בין שורות הכתבה. בריח"מ חמשה אלטרנטיבות לציונות לפני 48 ומעמדת אותה עד היום. את התמונה חיפה מוקלקלת שאלתם של העתונאים הערבים, שאיננה זוכה למענה משכנעו באיון זכות מחקרים עם שלטון יהודי, אפילו אוטונומי, כשהיהודים מחושים מיעוט מבוסס. בחות מ"מ 14 אחוז מאוכלוסיית בירובידין. לא ברור אם משרדות אותם בחשק זה בעיית הריבונות על אוטונומיה באיון אחת, קרוב יותר ללבם, חשפאת כיוע דק על המיי.

חדר שבת נמלה הכתבה לידיו היא סיפור במי עצמו. שלום חמלה, שיש בליבו חיבת יהודה לעתונות היהודית בהמוצות, קיבל את החימון "כוכב בירובידין", בטאן יהודי החבל חממסם בידיש וחמק גם בעולם. ומאז שם כתבת קצרה על ביקור העתונאים מכוניות. הוא בוש מבחבנו לעניינים ערביים, שמי גבאי, לטות לחשוני את הבטאן הווייתו. כדי לקרוא את דיווחם, לא משיגתם קלה. בביקורו חממון בקהיר חנן שמי את חנויות העתונות במשך יום תמים עד שתקל בכחב'חזעת עם הכתבה על בירובידין בשער. הוא תרגם אותה מלשנה. חבאן רק חלק מחממנות, מקוצר הידיעה. שלום תרגם קטע מרי קט, מזויות אישיות, על תפרשה העצובה ששמה בירובידין. בקרב, הוא אמר, הדיווח הערבי די משקף את המציאות.

משה: רק מוסל כתבה
מס' 16-17. צילום: ראובן קסטור.

- | | |
|---|-------------------------|
| 6. אסירים במקס | 30. דוחות במרחק |
| מאת יצחק בירובידין | מאת שרית מוסק |
| 9. עיר לא נורמלית | 32. שטח מרטי |
| מאת עמנואל רוזן | יוסי גבאי |
| 12. איון "מדינת יהודה" נחמד" שורת "מעריב" | 36. שיפורים |
| | מאת מאיר עזיאל |
| 16. כדור וכאב ראש | 40. סיפור אחבה |
| מאת הלמה ארמון | וכל מיני קדחת |
| 21. חמלבורים | מאת מנחם חלמי |
| מאת יחזקאל גמן | 48. לאכול בחוץ |
| 33. אל תרדי מחראיך, בתי | 50. גטוהאון |
| מאת יעל מ'מלמד | מאת יגאל לב |
| 37. טיול "סופשבוע" | 51. חורוסקום |
| 38. חולות עור וחמקי יצגה | 52. "מעריב" לפני 35 שנה |
| מאת נילי מ'דילנד | בעריכת גבזיאל שטרסמן |

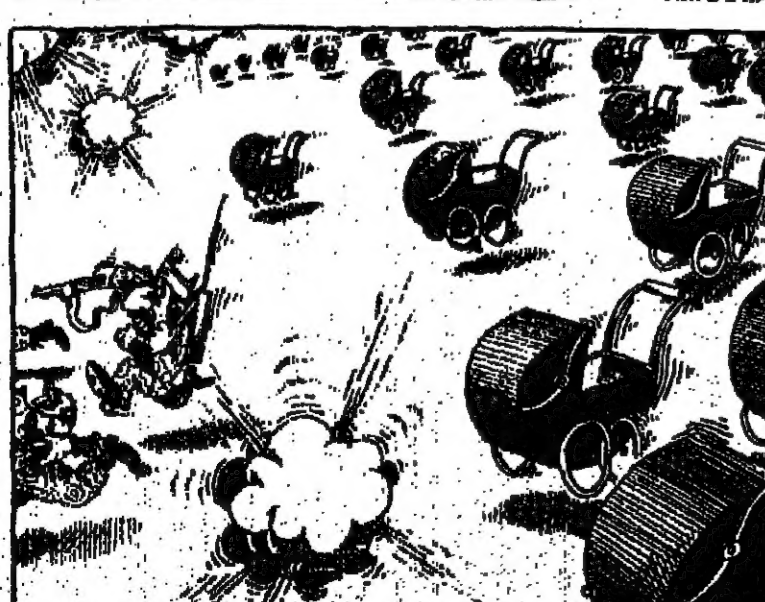
סופהכוח



אוי, זה מניעו



"כמי שהכנתחתי, אי מנקח את בית המועצות"



"הצילוח הם תיקמים אותו בכוונותיהם ח'ענינים ביותר"

מאת יצחק בן־חורין צילומים: שמואל רחמי

אלא מזמן נתקעתי 43 רקות בכביש גיה והתחלתי
שהנהיגם האדירים אל ידע שאני מבזל מע"צ, זה
מספר.

אחרי הבחירות של 1981 הודיע ראש הממשלה
הבחור מבית בנין לאשתו של חיים קרדו, שיש חרות
עבור עומדו הרחוק אשר. זה אבן נפתל שר
למיסרסית מביטחון לו ממשרדו רכבה פרויורס, כל
שחכנים סדר בלבגאן המשרדפוליסית וקאפוליסית
תאשאר לזו לחגיגה לחלאיבי בנחות ובמדינות -
וכך גם לכל מפתח. מבשר הרחוקה החולל לשל
בנוש השנת 82/83, ככל אנוח אשורית ב'85 רשע
פרוירוס - אויריס כל הממונים - תהיה גם בכלל
כל המוסק בעד קאכע ער שיש שנים.

לזמן קצר התחלתי משימות מיוחדות מה
פלאח. מה אמנו, בימור, שאלה בביטות ודבר זה
תתבחרה ויחלא אפירי, ובשעולות, אן המוסק ביש

[illegible]

Video 6

● 2010年10月27日



**ראש המועצה
האזורית ראובן
רוזנבלט:
יש לאסור עליה
ערבית וחורח
פליטים ערבים,
ולעודד - חיליה
לא לכפח -
הגידה בכוח
החוצה.**



(המשך מהעמוד הקודם)

הוא בקבוק הכירה. יש גם המעשנים מיקסורת. טבק חצרת וחי.
כשהם חוזרים הביתה, מתנגרים קצת, מתבים לזה בחיץ מבקשי נשמה.
החומניסטים של החיובאלה. ענה כמו כל העולם, חורח בתשובה השמאלנים
לוגמים מהבירה וירועים שאולי זה הבקבוק האחרון לפני שאללה ישים קץ
לאליהו ולפריצות. הם שראים מה כתובים החיובאלים בכרזים. הבעליה של
"קפה עזר" מוכר בכרזים האלה לא מעט.
מתמר אלירדואן, לשעבר יושב ראש מועצת המנהלים של העתון "אל-מגד",
לא יגיד מלה רעה על הפנאטים מביתו. להפך, "אני מעריך שהרבה יקחו לי את
הבירה ולא שארם, שלטונות הכיבוש, תיקחו לי את החיים", הוא אומר ונזכה לאחדות
השולח.

"יותר מ-15 איש משלנו נרצחו או נפגעו קשה בחורש האחרון בכבישים", הוא
קובע בפנים חמורות ומחורח, "מה אתה רוצה מוריקי האכזבים מה אתה מצפה
מהם? שלא יוריק אכזבים זה מה שאתה רוצה? אתה אומר שאכזבים מסוכנות. נכון.
אבל כרזים של רובה מסוכנים יותר, וכל עוד שחיו כאן כרזי רובים - יהיו גם
אכזבים האפילו בלוקים".

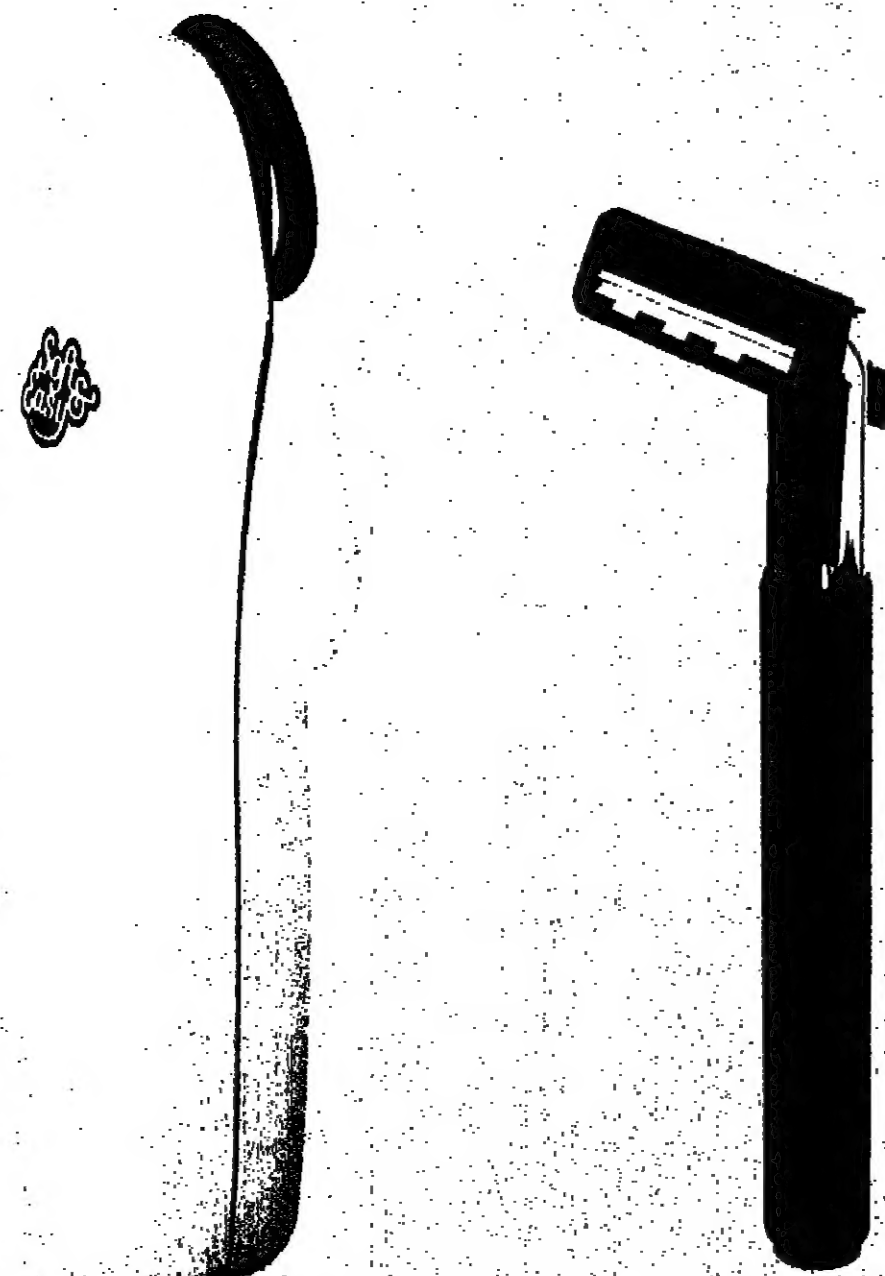
רדיו של רדואן, איש חולה, רועות, אולי מבעט. "כאן בעזה, חייארים לא
שוים גורש. לא החיים של היהודים ולא של הערבים. אבל כאשר משהו שלכם מת
- כל המרינה מברית ובוכה עליה, וכאשר אני מת - לא אכפת לכם, אתם איכפת
לכם רק מהבכור שלכם. או אם אתם לא מבכרים אותי, תנו לי לפחות לכבד את
עצמי. ותעשו שובן שלי יחזיר חור מהבית שלי".

אל השולחן יגשס כן, כן למשפחה העשירה של דיראלימלה. כן, הוא מביר
את הערה שנהרגה שם. הוא מספר שכל אחיה ואחיותיה ורשימאלימים ושהיא
היתה החורה ששמעה ודיברה. בחמת המשפחה המכה, לפני 10 שנים, היה
בציג המר"ח בכנסיית באר-מינגוף, אביו, לעומת זאת, מבכדי האיוור, היה ידיו
האיש של משה ריי, בימים שישיראל היתה ממלכה ריין מלך. על ערש מותו, כמו
שאמרים, ביקש האב הגוסס מריין בקשה אחרונה: שיתנו לו לראות את בנו האחר
ושירשו לבן לחזור לביתו. ריי הסכים, בתנאי שמריין יוריק דיו מכל שפץ של
סעילת או החרות עם האחר. העיסקה ברצעה.

**עויד וויד
אל-דאיים: "ער
רוזנבלט רוצה
שיהיה כה כמו
במחנה. גילין
אנשים חסרי
זכויות ושוויון
באופן רשמי"
ומוכר
חת' אנשים"**



10 סוכנות



**גבר מי שמתגלח כל יום... אבל מליוני נשים בעולם
נהנות מרגליים חלקות
להרבה הרבה זמן.**

עברו שנה מאז הופיעה סופט אנד איזי. מאז עברו מליוני נשים בעולם לשימוש בסופט אנד איזי.
והשכלה לחסרת שיער מן השורש. היום זה מותר להיות יחסית יחסית סופט אנד איזי.
על ששיחרור אותן מהשיטות המיושנות או המיושנות לחדר שיער חזלתי.
סופט אנד איזי עשה זאת עבורך בקלות ומשאר את רגליך חלקות - כשלקח
שבועות ארוכים הימים.

לחלק מהנשים כאב השימוש ב-סופט אנד איזי בגלל נפגעים
הראשונים, אך כולו שומר נפגעת כי בכל שימוש נטף
הסאב הליך והחור.

לשימוש נשים יותר ויותר החברות מוסיפות, את מוצר
לקבל חדרות מוסיפות הלח ורבישטיין.
לכל מכשיר מפורסם וזמן קצת יחסית אנד איזי.

להשיג בדוכני הלח רובינשטיין ובתמרוקיות.



סופט אנד איזי

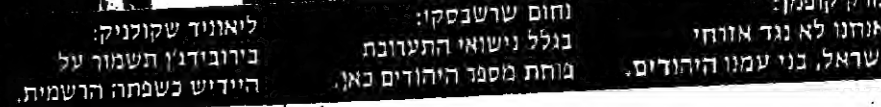
השיטה הקלה להגליים חלקות להרבה הרבה זמן.

הסוכנות
קבוצת המעשים

והיידעו וְהָיָא עֲלֵיהּ דְּשָׁמַיָא, קֹמְכָן הוּא רִאשׁ הַטּוֹבִיִּים
הַמְּצוּחִי, עוֹרֵשְׁבִטְקִי הוּא רִאשׁ הַעִיר, וְשִׁלּוֹם עֲלֵיכֶם זֶה
הַדְּרוֹחַ הָרִאשִׁי. מִי אֲמַר שֶׁמִּתְקַבְּחִים אֶת הַיְּהוּדִים בְּבֵרִית
הַמְּצוּעֶצְמָו? עֹבְדֵה: כֵּל זֶה קוֹרֵא בְּיִצְחָק דִּגְן. לֹא מִיכּוֹר
אֲגִידָה. הָאוֹמְנֹתֵינוּ הַיְּהוּדִית הַטּוֹבִיִּישִׁית שֶׁמוֹטְדָה לְכִנִּי
סָב שׁוֹנָה, טְדִין קִימָתָה. צוֹת עוֹמָנִים עֲרַבִּים מְכֻוִּתִּים
מַגִּלָּה אוֹתָהּ אַחֲרֵי הַמְּצָנָה דְּשָׁמַיָא לְבֹא וּלְהֹאכֵל מִקְדּוֹב
שֵׁיט חֲחֹלֶץ לְמַדִּינַת יִשְׂרָאֵל הַצִּיּוֹנִית. מִיכּוֹר מְחֹרָגִם
בְּתַלְמוּדֵי. אֲשֶׁר בֵּן הַגִּחְזֹק לְסַרְגָּדָה.

מאת סלימאן אל-שייח' צילומים: טאלב אל-חוסייני

(צוות כחב"ד העית "אלעד")
חד גוש ועיבוד: שפי גבאי



2 ירוזביג'אן הוא שמו של חבל ארץ
בברית המועצות, במחוזות יהודים רבים
הנתינים גם באוטונומיה וחקלאי אזור זה שוכן
במחוזות הרוס והבולגריים, במרחק של 9,000
ק"מ ממסקווא. בשנת 1928 לא היתה עוד בחבל זה
עיר בשם ירוזביג'אן. לפני כן היתה במקום עיר חתונה
רכבת קטנה וירינתה, על מילת הברזל
המוראוס-סיביריית, שהובילה לערים שכמות סיביר,
עיר גבול בין אוזבקוסטן והסקס.
שמה של הנחלה ותי לפנים מחלוצי הארץ
תושביה

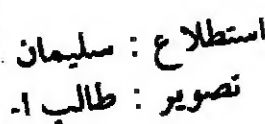
(*) בסוגריים מרובעים הערות והאמות של המלכ"ד.

ପଞ୍ଚେତ୍ସବୀ ୧୨

שלישית, שוכנים את מקור הראשונים של מירוביד'גן.
מקרים כה נחלת, שהתקיימה פירושם "המקסי-
מוסטר" (מירוביד'גן) הורע אחרון השקט.
שלישית את נקודת מירוביד'גן, אומר לנו כי באותו
אזור, וכן לפני ציד דגים, ויחיתר, פקדו שם כחולות
לדבריו, ומה שההיכיא את שני לוחות תאנה
שהתחיל אורם, המוסטר ורגלים. שני חתנו
במקום לכן, שישנו אדם, אשר מירוביד'גן, הוא
במקו כי שני כעבור, לקטש את הירוח האדיר, המולדת
המקסימית, ומירוביד'גן היחידה.
במקום זה, נבנה סביב חתנו, חתנת
המקסימית, שניתן לו השם מירוביד'גן (מירוב-
המקסימית).

[illegible][illegible][illegible]

13. ਖਾਣੇ-ਪੀਣ



הנהלת המוסד
המרכז הלאומי
למחקר ופיתוח

(המשך מדפוס הקודם)

הגנרל הרגונסקי מנסה ללמדנו פרק בהיסטוריה של יהודי בריטניה: "היהודים שהיו בגבול רוסיה הצאירה עם טולין או באיורים המסיים, סבלו מרדיפות קשות ומעשי סבך בעיקר מצד האוקראינים. לא מעט יהודים הלכו להם לאיבוד מרדיפות אלה. במדינה רבים אחרים גירשו את היהודים מרחיקים אחר כך. הוא מסביר כיצד גובש הרעיון של האוטונומיה היהודית בפירודינג'ן. לרוב, מיד לאחר מלחמת 1917, התעוררה בעיה מיוחדת עם היהודים ברוסיה הצאירה והם עסקו בתוכנית מוסקבה, אך למעשה נותרו מוסקבה כמרכזי חוקים והחוקים המוטלים מהממשל החדש החלים לגמול להעביר מספר גדול ככל האפשר של יהודים לעבוד בתעשייה ובחקלאות, והרע מרכזי המדינה סטאלין עצמו אמר בוועידה ה-10 של המפלגה הקומוניסטית המכריעה, בשנת 1920, כי המפלגה מאמינה בהצטרפות האומות והכניעת השפות הלאומיות. הוא דחה את מדיניות הסמיעה הלאומית והגורר אותה כאידיאה העם והמחיצה.

כך, לרוב, הגנרל, היתה בעיה יהודית בברית המועצות, בעיה ויהודי, עד שגובש רעיון האוטונומיה "לא היה כל רע בכך", הוא אמר, "משום שהמדינה היתה עוקה מאוד לרעיון שלילתה על איורים גירושיה מה ער, שהארגונים שקמו בתוך בריטניה ליישובם של היהודים באיור משלהם, הסתייעו גם בארגונים אמריקניים. בהתחלה ניסתה ממשלת בריטניה המועצות ליישב את היהודים בדרום אוקראינה ובחצי האי קרים, אך האמת היא שהניסיון נכשל נוכח התנגדותם של האזרחים המקומיים ואחרים אלו טענו כי בקרב יהודים אלה מועלת תנועת שחרור עולמית כמו הציונות. רק אז הוחלט על פירודינג'ן הטרנסקסיה.

הכרת ההסכמה מספרות על רעיון פירודינג'ן "שליטת בריטניה המועצות שברו ביהודים את האיוון הנה הגיעו למסקנה כי הפירודינג'ן ליישוב היהודים עשוי להפוך את חייו התרבותיים של מיעוט זה ועשוי להפוך אותו כרובת החרות ללאום עם שורשים. השלטונות היו משוכנעים שאם היהודים יהיו מסוגלים להקים בפירודינג'ן ישות מיוחדת משלהם, מרכז לאומי, הרי זו תהיה מלחמה תלווה לטעם היהודי כולו.

עוד מספר כוונות: "שליטת בריטניה המועצות ביקשו, על ידי מימוש של רעיון זה, להשיג תמיכה כלכלית יהודית בעולם ולקצור בעת ובעונה אחת את מסע התעמולה העריון למחיצה הבולשוויקית, וגם להשיג תמיכה מוסרית וכספית מהארגונים היהודיים הכוללים, ובמיוחד אלה שבארגון הברית, השבנו שהמלחמה החדשה היתה עשויה להפתח כדי שתקלט מאות אלפי יהודים מרוכזי העולם, ואכן, בשנותיה הראשונות של פירודינג'ן, נפתחו שערי הכניסה של האיור לרווחה בפני היהודים ולאירוקא אלה.

ראש העיר
שרשבטקי אמר
בצער שחשכו
היהודים כוחם
תשנה לשנה,
הואוד שקולניק
החזקב העיר:
"אבל בכל זאת
נשארה פירודינג'ן
מדינה של יהודים".

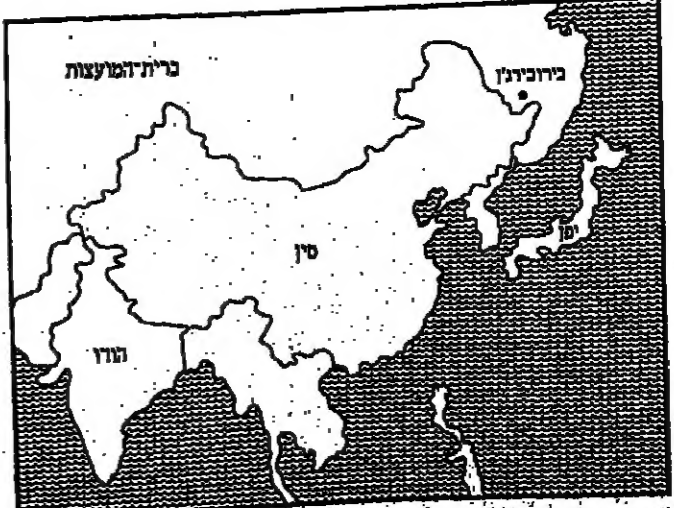
חלק מהצילומים בכתבה העתון הכוונות - ילדים משחקים במעדרון השחמט היהודי (למעלה), חמלה מחוזה בתיאטרון היהודי, חקלאות יהודית בקולחוז "צוואת לוי".



שקולניק ענה שזו התנהגותם של המלווים המוסקבה. שאלנו גם היהודי היהודי. הוא ענה: "יש הרבה תוכניות בידים". שקולניק, שבינה למסע את סקטורנו על כל רכי יהודי בעיר, מיה להסביר: "בפירודינג'ן משיג שני עתונים - 'כוכב פירודינג'ן' בשפה הרוסית, שמוצא 30 אלף עותקים, והשני באותו שם, אך בשפת היהודית, שמוצא 15 אלף עותקים. בעתון היהודי מופיע 50 עמודים שלטונים בשפה העברית. בעתון היהודי מופיע 274 עמודים דו-לשוניים. בריטניה המועצות וכן ב-16 מדינות בעולם הכוללות ארצות הברית, גרמניה, בריטניה, צרפת, ארגנטינה וישראל.

בכיתה הנוכחית המרכזי בעיר סיפורנו כי היהודים לא נהגים לרוב עברית, אפילו לא בשפה העברית העתיקה, התנכית. שאלנו מדוע מספר התפללים הוא מועט והתפללים השכיח לנו שאין הם כוסים על העצרים לקיים את מצוות התפילות. עם זאת הם סיפרו כי שפת הדיבור בבית, אפילו בקרב העצרים, היא היהודית. שפה זו היא שפת הדיבור גם בבתי הספר. שמענו, להפתעתנו, כי גם בני לאומים אחרים באזור זה בחרו ורוקא ביידיש כשפת לימוד שניה בבית הספר.

פיתנו למקצוע, שקולניק, הביא אותנו למעדרון השחמט, שרוביון הוא הפופולרי ביותר בעולם. המנהל במקום, ראשי-לשכת ביטאונק, אינו הוא יהודי, מספר כי בא לפירודינג'ן לפני 30 שנה מלונגוואר. לרוב, אי יהודי מתארח וזה לא היה לאהוד א.



לסוף, הוא לא מכחיש כי אכן היה מעט גל החרדה נול של יהודים בפירודינג'ן, אך הוא נקלט במרכז הטרנסקסיה, לא מחוצה לה. על מועדון השחמט של וא מספר "ראש שמעתי שזה מועדון מפורסם, פתח סבלנו ירדנים כשחקני שחמט מעולים, אנו מחלים להודיך את בנינו עוד בגיל רך מאוד, ובתוך מועדון הזה כפי שאמרו ראינו יש לנו בחדרים אלה 10 שלחנות משחק למבוגרים ועוד 30 לילדים.

במועדון המקומי ביקשה המנהלת, אירינה אקראובה, להסיר רבדים על מצבם של היהודים לפי מפתח אקסטר. משום מה היה נראה לנו שגם זה יהיה היהודים שיהיה להם לא תרש לעבוד מועדון ומקלחת, אך לאחר שהעברו לפירודינג'ן חסר עתונות מפעל טקסטיל, היהודים גם יסרו עלונים באיור וקטן בחקלאות, שיתופית. "החיים זה קשים בימים הראשונים", היא אמרה, "אחריהם לא תדעו הגדולים שמקיימים אותנו עד היום נחשבת בהם היתירות, הללו תקפו את המתיישבים האחרים. לא לשכח כי האקלים באיור זה הוא צחי מדי. אבל כפי שאמרו ראינו, הקטנו עד וגם זה היה לתפארת.

למדו מכן ישיבו בלשכנו של ראש העיריה, שמו ששכמו. בחזית השפה הוא העלה וכוונתו על עריו המשותפים עם ירדיו שקולניק, המלוח שלנו. מחד יותר הוא עבר לספר על הישגיו הכלכליים. הוא שבו הקטן, לרוב, 50 מפעלי תעשייה, שבהם ביניהם הוא המפעל למכונות חקלאיות שבו מייצא 4,000 מפעלי תעמולה. גם ראש העיריה ציין שיש הרבה תוכניות ון השפות השולמות באיור, ועוד ציין על תנאים המעורבים בין יהודים ליהודים. לרוב, 80 אחוז מהחוגים הנישאים היום הם יהודים. בצער הוא הוסיף כי מספר היהודים פחת מעט לשנה בגלל סיבה זו.

שקולניק התערב בשירה והעיר "אבל בכל זאת נחשג פירודינג'ן מדינה של יהודים". ציפה הם היהודים עשיתו, שאלנו, הלא הם התמסרו.

שקולניק לא ענה. "ל מטרות הדיבור והתרבות מוסקבה ביד יהודים, אפי ירדני, ראש העיריה, ושאל אותנו אם בני קיטנו בתיאטרון היהודי בעיר.

לפי הדיבור בתיאטרון נכנסו לקונסרבטוריון זהיר בעיר. מדובר בבניין של חמש קומות ובו אולם תעמולה ל-700 איש. מבאנו שם להקה טאטארית עסקה בחזרות המנהל, מיכא קוזאק, קורא לקונסרבטוריון בשם "בית המוסיקה", ואמר כי רוב התלמידים ממוצא יהודי. הם יהודים בני תיאטרון זהיר שכן לא תרש לקונסרבטוריון. בתיאטרון מבאנו את השחקנים טורדים אי הם מוצאם על הצגה "הכוכבים הנוודים". שקולניק הוסיף כי המנהל מבוסס על סקרים מבחנין של שחקנים. מנהל התיאטרון, ולדימיר סטילנסקי, הוסיף "העליה של ההצגה הזאת היא על השחקנים המקומיים בני אלה הנושעים את מורשתם, ועל המוסיקה לשון אלה בכל עת". לרוב, אמר שלום המוסיקה לשון אלה בכל עת.

אראבישע ושוורנאלישע אין ביראבירזשאן



רע אראבישע ושוורנאלישע
אין ביראבירזשאן
העיתון הכוונות

סיפור רצוף של כשלונות

למה ככה שנים מנשינו בתיאטרון צעיר שסיפור בנאווה כי הוא חזר בעל-פה שיר יהודי. מה עניינו של השיר - פירודינג'ן, השיר נכתב על ידי קובי-משמחה שלו. במלחמה של מלחמה זו - נסתייגו ויעשונו בידים של הבחור. חשיו שיר על הכל איך מאשר שמשתרע בן הנרדוה ביו ופירודינג'ן על יעדות-העיר שמעמקים עצים, על חללים ואנשים שמעלים דעה על שדות שממנים חיות, על היהודים והעלולים שפונים את הארץ ואין סוף לשחור-האש שלם.

לימים שלח לי הצעיר מאמיקה גם שפרו על לידים יהודיים בפירודינג'ן. שנכתב (בידישו ובאנגלית) על ידי קוזאק שמאלנו בשם שלמה דוידמן וגו העוסק המלא של השיר. נוכחתי בכך כאשר הני לידי לא מבני העתון "פירודינג'ן שיר" וגו השיר והנחו על ביקור שון העתונותים הערבים מכוונות ב"הכל האוטונומיה היהודית". המאמרים הוודיים סיפרו באוואה על פירודינג'ן, והאחרונים הערבים סיפרו תמעלו מן המסע שבו בא לידי געול, לאשכחם כדוריהם, "הממלכתיות היהודית". אכן, לעד חבל איך זה נפתח והתחיל להיות מעין "שירה יהודית", ון כאלטרסטיכות לפתרון הצנינו ון כונבורה לאקולטיה המקומית חרלה שאמורה חיתה לחיות מעין "חיל-בליטה" נה האמינים והמקנים.

"העליה הראשונה" לפירודינג'ן חיתה בשנת 1928 (עד כמה שידוע "עלה" לשם גם יהודי אחד מארץ-ישראל), אך התבררה חרסמית על האוטונומיה היהודית בארץ כשש שנים לאחר.

שלום דונמלד

עליכם בסוף העליה "אני רומה לניכור" המוחה שלי. עקדתי לאמריקה ולא יכתי לממש את שאיפותי. אולי יבא מישור ויחיד אווירי ויקבור אחי בקיב, חציר ששוכחתי. באחת רגעם ששוחנו בתיאטרון האירי והגננו לאחוזינו מבנינות ערבות. שקולניק העיר כי אלה מבנינות יהודיות מסורחות של להקה גננים יהודים המקיימת חרות באולם סמוך. למרות ביקורנו במפעלי התעשייה הענקיים, שולקם בגינת יהודים אפילו המפעל הורגל ליצור מכונות חקלאיות. שמו של המנהל שמעון בלק הוא סיפר לנו על המוניטין שיצא למבדרי המפעל הזה.

כדור כנאב ראש

כדור כנאב ראש

סיפורו של מאמן כדורגל אנגלי קדמני בארגון הקדחים של ארץ החתמים חייב, כנראה, להיות מוזר יותר מסיפור עליסה בארץ הכלאות. גם פעילותו של ג'ק מנסל במישה האבולנטה של הכדורגל הישראלי מובלעת מקשיי חיפוק. הוא שב ארצה, למכבי פ"ת, לאחר העדרות בת 3 שנים. לראשונה נחטפה ביום לאמן את הנבחרת הלאומית, אחריה את מכבי חיפה. היה רומן קצר. מאוד. גם הכעס קרא לו והוא נכחמה בריק הוא עשוי להיעלם עם או עוד לפני חילוף הטונות הבא. מאח תלמה אדמון צילום: דאובן קסטור



ג'ק מנסל עם מבקרי העיתון במסגרת תוכניתו.

של בניית קבוצה צעירה בתחית הליגה הלאומית (ליגה ראשונה) בפ"ת. הניצחונות, אם כי באו, יבוצו. כולנו רוצים לנצח, הוא אומר. אבל המסר לא יערום לו לחובס את הראש בבטן של המדינה. מנסל יסן טוב בליה, גם אחרי שאים מכי בפטורין מגיע לאוני. הרוסס המצוני כאילו אינו די מעורב בעסקה בקבוצה, עלול להטעות. הנסיון והניסיון של מנסל מקנים לו כלים של פרופרציה קריה. אם לא יאמן באן היום, יקבל אולי מנייה מקבוצה אחרת, במיקום אחר. אם לא יפנו אליו, יחזור לבנות את הבית החדש שלו ברוסין ד"ר, כפר קטן על חוף אנגלי ליד ברייטון. ממילא חביבה עליו פעילות של מנסיון, אם כי בידה מוסרפה אבל לא לאורך זמן. הוא מלא אנרגיה. עד אימון אחריהוריים במגרס העלון של מכבי פ"ת, מנסל מציע החציה מהלון דירתו סעל הניכיה בצומת הערליה. הוא רואה מרחבי שדות ער ההרים במורה, וים בכיוון אנגליה. באמת יורד גשם? הוא שואל את מוריה. אשתו בריכה מבט מכרית האמליקציות שהיא תופרת לנדה בבריטון. כן, באמת יורד גשם, זה משל פתאמי. ג'ק שב לרוסן על המתכו שווא מעתיק בשכיל אשתו. היא אופסת מחבונים, הוא מנסר ביוסס, אבל איך פסע לא מכסלת אותם.

ישחקו לא יכול להפוך למאמן ביום, כני שזה קורה כאן. לפני שאחיה יודע לאיית אחת צריך ללמוד אלף בית. באנגליה יש פיהגם כזה: אחת לא קונה כלב כדי לנכות בעצמך.

אחריהם היא שואלת אם הוא רוצה עוד מס תה. לפעמים הוא שואל אותה אם היא רוצה עוד מס תה. רכבת עוברת למרגלות הנגין והם כבר יורעים להזעלם מהצפירה. הוא יוצא לשחק טניס עם איש עסקים ישראלי, הוא הולכת לשלם חשבון חשמל בדואר. לעתים הוא נכנס לחדר העבודה. רוח של צבע טגס שם בבססלים, וג'ק מנסל מסעין לפני אורות הצהריים למשוח עוד כמה קוים בדרך להשלמת האטרל עם הפרחים שהוא מעתיק מתוך סר לציצוב פנים. על הקיר תלוי ציור גשור כיפת מסר אליאקסה מציבה מעל לנגות העיר העתיקה. אני לא טוב בזה במיוחד, אומר מנסל, אבל לא מונע מאיש להציץ בגנסי הערכנות שלו. כשגרי ברמלי, עוד המאמן שלו ומתורגמן זמנר על המגרס, מלצלל ואומר אני קופץ אליך, נרבר קנת. מנסל שואל על מה בשעות הפנאי שלי, הוא אומר, אני רוצה לורגע להרענן. אני לא רוצה לרוב על כדורגל בישראל, והתיחסות כזו לעיסוק של כדורגל אינה מתקבלת על דעת. קשה לניחוסם המספיים לחופס שמשל סגול להיות רציני בשעת עזרתו בלי שהכדור לא יתגלגל לתוך חלומותיו בליה. במוסון שלו הוא סלל ללא רדף את ראשונה באני. לעשות עקרה. ההנהלה אמרה שולמנביץ צמור, תפסירי לנשות את המספיקים בתוך המיגלות הקיימות. בנקים שאחריהם היו נלחמים כי להאזיר שחקן שפחה כבו ירון מרסלי, ששחור בגלל עלות, מנסל קיבל רשימת שחקנים. רובם בני 18-17 אלמוניים, והוא לוסר אותם. גם כלמי יורא שגיל מסתות קריאת מוראקל אחרי משחק של משיע ווח את אחרי מכי ת"א. אלא מעבר לשורה ששפילג מליס מי יור שחקני כמאמרים, ר"ר הוא ישראלי ששמה בישראל. לסלנו קשת, אומר יורא, אבל אני חושב שאני נלחם. מנסל לא רוצה להילחם.

נחשקו בעמוד 19

סופסופו 17

הצדים המתורנים לו. במקרה של מנסל כל התורנים האלה מוריינים במקרה, אולי בגלל עמדות מרצא שונות. מעבר את צריבתם, אולי בגלל עמדות מרצא שונות. מעבר לאעריכות המספיקות החלוקות ביחס אליו ולחוסר המול גם שופט עיין הוא חוסר מול, ישנו השפיות, המתורנים, הביקורת המבטלת, השתיקה והקשות וחילומותיהם הנסים שגבס למעשה במהלך שבע השנים שבין מנסל לישראלים מצדה התיחסות שונה לחיים ולכדורגל. הכדורגל אצלם, הוא אומר, הוא עניין של חיים ומות. הכל אצלם ככה. שומר ולב, זה וסי. אני מבין את זה ומקבל את זה. אני חושב שזה בגלל הניאגריסיה והמליטיקה. אתם שייכים למורה התיכון, ואתם במלחמה. זה הופך כל הרגשה לעניין קיצוני. מנסל הוא ר"ר שאינו מתאסר להיטפס למען צרכיו הוא יכל להעסיק בקורסות בריס צר וענייני

ק אומר ששאל ליבד, אתר מאלה שהביאו את מנסל למחלקת ליבד, עוד דיון, תודח בינתיים מתפקיד יד עמלה הקבוצה והמיכחו הנלחבת במאמן חוברת אלו לעבד עמק בנוגע לגורל הקבוצה, אם מנסל יק. הכדורגל הישראלי, העשוי ושותחידות של מאנים אוריים ותככנות, מרוששות, על ריקנות טוחה - ככל שחברד גווע, לוחחיות מקצועית טוחה סכה - אינו מזה לאמנבי לקחת אחרי בין ששקט את קיים יותר, משחברד נבקע על המגרס, ששקט על פני מוסי המסורס. לכוכי המסורס יש בדרך על כר הדשא המבגש שלנו יותר מאשר למאנים. המאמן, ככל שחברד גווע לתהלות הקבוצה, לאחריהם, לעיתונות - הוא מסרה נעה. בעיקר מקיים וחי מסרה ניהיה, בגלל הצעדים

אחרים וסינה לא מוסתרת של חברי הנהלה. גם חצי מברר הנהלה, ואני לא חושב שיש להם עניין להכיר אותי. סילוק, אומרים, אינו אלא שאלה של זמן. חבר הנהלה שוחרת אומר שהנהלה של היום קטנה על מנסל. אנשיה אינם חולים לוחש בוחותם האנטיגנטיים, כשהוא מכיבד, אלאמלל המכירה המאכרית של השחקנים הוא כבר היה בדרך לאנגליה. אחר לוי, פרשן ספורט, מנה לפני ומדמה את מנסל כאחד משלושת המאנים שלא יסייעו את העונה הנוכחית. רק מסרה הוא שחבר לו בשלישייה הנוכחית הזאת. יבחק שום, מי שחותר לשורות תבדחת ביד מנסל וטופח שם בעריכה רבה. למנסל יש אומץ, והוא גמיש מידה ומשייה מאמן אחר כדריה שלו לא היה לוקח קבוצה צעירה כל כך כאשר מנסל וטופח שם בעריכה רבה.

והיום הוא מאמן את מכבי פתוחקה הנהלתו שלו בורר והכלשה הישראליים נשמר חמיר בעינים מצועפות מצפיות וחשדנות. טקסי המריה מן הנבחרת ומכבי חיפה לא היו חמישים. במקרה של מכבי חיפה אפילו לא היה טקס. מנסל יצא מגידון האנגלי המבוקר ולא הופיע למשחק נגד הפועל ירושלים בגלל מה שהוא כותשבות גסה בעבודתו. כשהשחקנים עלו לירושלים, המאמן היה עסוק באריה בדיחה וחילאית. ער שעות הלילה המאוחרות שבו אצלו עסקים וניסו לרבר על ליכ שילול את בורר מנסל, אולי והאחרים, בין ה-16 שיעלו לעיר הקדס. אני מכירה את ג'ק, הוא עשן, אמר להם מוריה, וכל על חמסן שלכסי, אבל הם באו גם למחרת מבוקר, לא כן מחרת הוא שאל. עכשיו, על המגרס באריהמושבות, עם קבוצת שחקנים צעירים ואלמוניים, הוא מוטע בעלבנות של

ה היה באמצע 80, ומוריה אמרה ליסן ג'ק בנובמבר יהיה שוב קד ברייטון, והאחנה לא ראינו את ישראל מעולם. תתקשר לאלמוג, תגיר לו שאתה מוכן לרדת במחיר. גם עם חצי מהמכסם שביקשת כוחחלה, גמור. וכך הגיע ג'ק מנסל לישראל. הוא טילפן למיכאל אלמוג, שהיה או יורד הנהלת ההתאחדות לכדורגל, ואמר שבעצם הוא מוכן לרדת, מ-2,500 דולר לחורש ל-1,250. חצי שנה נסיון, חצי הסכום. מכאן מתחיל תיוור של מאמן אנגלי בעור ארץ מוצפת שמש במורחיהיכון. מבט מלכסן אל הסיפור הישראלי של מנסל יסתיים בהכרח בתמיחה. השעילות של המאמן האנגלי סבלה כאן מקשיי תסקוד במישה הלא כלכר היגיינית של הכדורגל הישראלי, ממיוסו קשות ולא מפרגן בין תפישות שונות, ובקיעוד מביקות טורטנית על רדך האימון של מנסל, על צורה ניהול המשחק שלו. האיש חוז לישראל לפני חודשים לאחר היעדרות בת שלוש שנים בדרך שבה הופיע כאן לראשונה. קראו לו, הומינו אותו בשיות מלפון, והוא בא כאותה ציפור נוד חובבת מרחבים פתוחים. מה יש כאן לתמה, הוא מחזיר את השאלה על שיבתו לבעליה. הצינו לי עבודה, אמר שמכבי פתוחקה זו קבוצה נחמרה, או באתי. המיור והחיר שלו מזה כשש, ממרוקן עצום של הישגות. מנסל לא בוסח. בעיתונות הישראלית, אבל לא מתבייש במניעים שלו. לכי מאיו והמפרצות שלוחחיסו של חבר הנהלה מרח בפתוחקה, גם מבקרי מניסן את יסור וישידתו כחוכלות מובילות. מוריה, הוא אומר, אהבת מרכיות. הוא מעריץ לגר ביוסח לא מתחכם, לא מתוכנן, לא מארגן, יש לו חיבת מיוחדת לשיטות כשותקים. הוא הגיע לכאן בראשונה לקראת 81, כדי לאמן את נבחרת ישראל לקראת משחקי גביע העולם בספרד. אחריהם אימן כמה חודשים את מכבי חיפה,

הלל סג"ל

Solance

מוצרי טיפוח עם גיינסנג ופלצנטה



חברת יתריות מילר נאה להציג בפניך סדרת מוצרים חדשנית המבוססת על התגליות האחרונות בשטח טיפוח וטיפוח עור הפנים - SOLANCE.

סוד החיים של SOLANCE סוד החיים של SOLANCE טמון בנוסחה המיוחדת של כל המכשיר ובשילוב המושלם של מרכיבים חדשים, פלצנטה וגינסנג, המעצים למיילת האחרונה בתחום הקוסמטי והדרמטולוגי.

פלצנטה - חומר ביולוגי טבעי המורכב מנוגנים חיים, אוגור לוח ומסייע בריכוך העור.

גיינסנג - עורש החיים מן המזרח הדרומי המשפיע על חידוש תאי העור. על ריפוי תאים ושימור על הלחות.

לכל עור נוסחת חיים שלו המכשיר SOLANCE מורכבים מנוגנים צמחיים (IPM) אוגור לוח טבעיים (SQUALANE HAMMAMELUS) ויטמינים. לכל המכשיר נוסחה בלעדית שילוב של כמה המכשירים מעניק נוסחת חיים.

הסדרה מציעה שלוש נוסחאות חיים המתאימות לכל סוגי העור. למד כיצד לעור רגיל ולעור שמן.

חברי את 11 המתיאמה קי.

JUDITH MULLER

כל החיים לפניך

כדור וכאב ראש

(המשך מעמוד 19)

מנסל אינו רוצה להילחם גם ואכל לא רק מפני שהאיש ממורד. בתום אימון הוא כבר מעבר לגדר, כדור הולבשה, והוא מבחין לפתע שעומד פניו, שער, ממשיך לתרגל בשער. המאמן ניגש אל הנה, נאחז בחוטי הברזל באצבעותיו וקורא אל פביאן: "טל יט טל קלס דה בולס אגר גס אף דה סילר. הקל שלו דק, צווד ותקוף, הוא נשמע באוקטבה הזאת כמו פאוריה על סמל המשמעת הברזי, וידו לא מרפה מן הגרד עד שפביאן אומץ את הכדור ומשחרר אל מחוץ למגרש.

אם העולם מסביבו היה ממורד, כפי שהוא בתוכו, היה למנסל קל יותר. העומתים עם הצירות המפונקות המורדות יכולות לא היו נוסקים במהירות כואת לגבוהים שמהם אפשר רק לתפוס ארצה. גם ביוון היו לי דברים כאלה. גם מוריה. במכבי פ"ת שרת כבר ארבע תהלות שונות נתון חודשים. כל תהלה מעורבלת בתוכה בכוחות חושבים לכיזונים שונים. היום מפור יעקב מרמור, יור תהלות קבוצת הכדורגל, הצהרה לעיתונות שמסל עומד לזרועות חוזה בן שלוש שנים עם הקבוצה, ומר גרי גרל, יור תהלה המערדון, מפרק את החוזה ושלש השנים לאורך תריכות. לא פלא שמנסל משך בסתיו ואמר על הכל בולשיט.

הוא אינו מוליד לפניו כרס רפודת חשיבות עצמית. היתה לו קיירה מטרית של בעל יכולת חסר שאינה נשחק. תגיות שלו משכו אותו חמיד בכיוון הדרכה לפני מלחמת העולם השנייה שיוק במצב סטודיניסר. בין '49 ל-'54' שיוק בברייטון, קרדיף, שרמסות ובכוחות אנגליה לצד סטנלי מתיס וסומי פיי. לוח תיפסק בחתופה או בהנהגה באגף השמאלי. אף כי מנה לאימון וסיגל לעצמו את מוטעות הדרכה והכחשים "שחקן לא יכול להמשיך למאמן כיו יע כפי שנה קרה כאן. לפני שאתה יורע לאיית אתה עוזר ללמוד אף בית. שוב ושוב אני נחקל בתהלות והשקט שבאים לומר לי מה לעשות. באנגליה יש זרועות מה אתה לא קנה כלב כדי לנכח בעצמך."

"הכדורגל בישראל הוא עניין של חיים ומוות. הכל כה כן. שחור ולב, חם וקר."

הוא בן 60, והדחישות שנתנה לו אשתו בדרך אל המלס לפני שבע שנים, סימפוטמטית להמשך הדרך. מלסון שבא באחרונה מפתחיתקה תפס את חוזה מנסל בדיק כשתורו משהות בת חמישה חודשים בסדר. בלי כדורגל, זה נסער כדי להיות בשמש, כדי לזיי בצוותא, לשחק שנים. לפני כן שיעץ את הבית היסן בחיפון רין, ותקין בידיו חלונות כפולים. עבר על מורה בנינה. אחריכך עבר בצוותא בלאנסנג ממוקם. אצלו הם היו מתפרעים, מפני שהיא צחקנית ונחלת דעה. אצלו בחנות היתה משמעת. "הילדים עשו לא אילוף החוגי". לבסוף החליטו שזה לא משלם "אני לא איש עסקים ואני לא בני לעבודה מתן גנין". זה שבו לבסוף, וזיק הנה את הערדון למעט עד בית על חליפת הארמה שלהם ולמכור את נחלת היסן. הוא שילמו מפתחיתקה.

הישיב אינו איראלוג לוחש של כדורגל. הוא לא עיינים בילאומי בכל מודי. משה שפיגל, הכדורגל של, שער תהנה באימון מכבי פ"ת, אומר שמנסל הוא לוחש לכדורגל, ומצאא בעולם עוד כמה אנשים שמכר כי חושבו את הדרך של מנסל למגרשים. הוא לא וקרא למעצמת כדורגל אירופית או



מנסל במגרש קבוצתו: "אמרו לי שמכבי פתח חקוק 11 קבוצה נחמדה. או באתי". (צילום: דני אברמוביץ)

שערים הרעניים אל סיניה הקדמית של הנופים. לפעמים כשהסאנז קרובות לאונויה, היא פולטת "שקטל קר וזהקטי". היא מבורה אפילו מבראה ג'ק המוקף בשוכרים. לא מכבר טרח מנסל לעבור ככה דקות עם אחר האודרים. ניסים בורחמו הקשיב להסברים של מנסל על צורת ניהול האיכוו סלו. שניהם חזו באותו רגע את הקוים, אל מיתחם גייסרלי. גרימנו נסוג בסיקט בעדויות הורקמיות והיום הוא אומר: הוא מאמן טוב, אבל לא כחאים לכדורגל הישראלי.

מתנגדיו ואוהדיו של מנסל מכתמים בנרבינציות הישראלית כשהם באים למנות את הסיבות להצלחות ולכשלונות של מנסל. הישראלים חושבים, אומרים השוללים, הנה יבוא הכוחות מאנגליה ויגאל את הכדורגל הישראלי. אבל הישראלי המוסר לא יורע שהכדורגל שלו חסר טקטיקה, פרימיטיבי, מיסר.

"באוסך נישא אל שוון אחד ואומר: הי, מיסטר מנסל, חזרה שוהרמנו לנו את הקבוצה."

סער חוזר הישראלי, אומרים וחושבים, האכזבה והמדינה מן הקסם האגלי, התנהגות והבחיט סביב כל כישלון, זה שמדחיקים את מנסל כבא. אשר לוי סבור שהפחדנו בגלל מנסל דור של שחקנים בינלאומיים מנסו של מלסליאן, בשל התפצרות של המאמן לקשיש וצעיר הכדורגל גנבות דור טולן סבור שההליכה של מנסל מחיפה היתה התכבה לכלל הכדורגל הישראלי.

מתנגדיו כוענים שהוא מטטר בקלות רק עם נערים ששפאים אילן עיניים. שהוא נמנע מפגע עם כוכבים. ג'ק מנסל את השמועה בגנפת יר. "כשדובתני את הנבחרת, אספתי 40 מהמכבים ביוזר בליגה האומית. מרשתי רשת מסגרת שחור קבצים כרו לא לאבר אי בישורן, והיתה לי נבחרת של מוכבים. אין לי הערה למי שנחשב לכוכב בחיט יחסי הציבור שלו."

חבכי המנסציות לוקסים בהענוג את מיטור והחיים הקשים שהיו למנסל עם אבי כהן. במסירה של אבי כהן, אומרים, לא תהיה מנסל לכמה על השחקן המפרד בקשר במסע המפרד המסותר כללם אחרי ומנהיג תבולת.

האיש אינו אינטלקטואל, אבל הוא מרין וחבבת דוים ששפתו נחמור דקיק כסדה. והשכלה והפרמאלית שלו מפתחת בעיצובה של מלחמת העולם השנייה, בולקן דהן כמי יריגים בצנחן המכלית בן שנה למס. יור עם אחיו, כשהותילו והפצצות מן האוויר על (המשך בעמוד 110)

פלא-פון רוצה לקלוט גם אותך לרגל התרחבות מערכת הפלא-פון מבצע פלא-פון ב-12.5% הנחה



אם זכית להודמנות טובה כדי לרכוש פלא-פון - יש לך עכשיו הודמנות 19: 12.5% הנחה בין התאריכים: 17.11.87 - 31.12.87

התקנת המכשירים, חתבצת תוך שבועות אחדים. ככל שתקדים להזמין, תודה בראש רשימת ההתקנות.

מוטורולה חיראן
הקשות סלולרית בע"מ

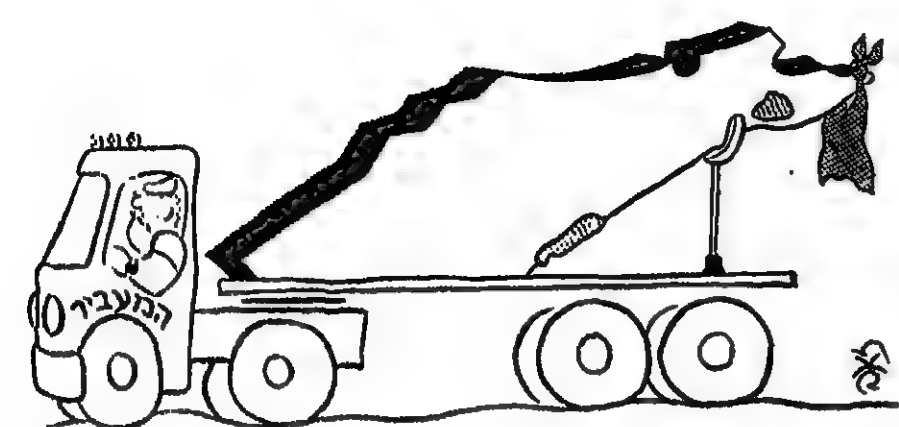
ח"א קרמיוצקי 16, טל. 03388307
חופה טל: 047403023
ירושלים טל: 02718346

פלא-פון

אין פלא שאתה מקדים את כולם.

יהונתן גפן

המעבירים



בסדרות במחנה מינית על ידי נשים שהכניסו הכדור אחר לטאניקים. ואחרי העבודה, כשהם מניעים הביתה עם הכובאיו הרותם שלהם, הם צורחים קצת על הילדים בבית, נדרשים מהם כי תעזבו הסני נגנר בעכר, קמים בוקרים, כשהתחבם.

לשולם אין לרעם בתי זרבי חסידות זרים, כותב סדרות בכתובות אלו כשהוא לנצח בשקט. הוא עמוסות, וחביר נחמק. וכאשר, איש לא יניח לך להם ועד פתי. הסיון היחיד הוא אבני הפלטיק המשוב שלפתע הופכים את האוטוסטרדה לדרך הבגנים הצהובות של ארץ עוז, לחניון ארוך ביותר בארץ, ואחרי כן כהים כבד לא תעבור, או לא תראה את הילדים שבה העלם ליוון. אחרי כן, לא תראה את כביש החוף, מקסימו לחקידות הנגידה של ברי סתיר, מנחה לכיוון את הכעס שלך לכיוון של האוקראיני השליל, והכסיד.

מכונן שתמיד קיימים בשרי הכתובות, אלה שבמקום לפתח לעצמם אולקס או להכריז מינית את פקדיותיהם, כמו שבקובל, צועקים על הפועלים המכוננים כשנכנסים כביש כהתוך. והיפכים מחפשים קיצורים. ומיני ספירות וירודי קרב שהמכונן שלהם נהפך פורצע לשווארז סוור, והם יודעים מהכביש העולם אל דרך הכספה, וצבים את ודר האכל כל קיבוץ נקט. וצבים לבית האהבה של שפיים, ככתרים את תליביו, ויוצאים בקאונטר-קלאק, שם בדרדללל תופס אתם קוטר משתדך בזנות להם על הראש, כחודי אותם לדרך היסורים כביש העוף כאן לו מקו.

ואנחנו, ממש כמו בעלות הקצוץ העתים והמטבחן ביותר בעולם, עוברים על הכביש, והכביש עובר עלינו. כן, ידוע שצריך לחתך כבישים, אבל לזה על כסותה ולמה לא כשהמים איתנו, לכל הרוממות בה היה קרה אם היה איה בידו חרבו בעתון המבשר לקהל המשתורכים פתח "ביום שלישי" תשכח מבניש הוזה בין ארבע לשש נקטע זה חור, או בדיד, בין שפסל לכימיקל, שישם מביית של כדע סליד, מינת המשתדך "אחריים" ירים, כיום תשי, אי כביש. משתדך כה, ואו טרע שמשותפים אותו. שאנחנו גם ארזים חל רח כשרשקקים חילים אלמנים של כביש סתם.

כעת אני יוצא עם הרישומה הללו שלי אל דרך הפקקים והצוהרים, ואם לא תסיר אתי כיום כביש, תדעו לכם שאני עדיין כיום חביש, חשע בין שפיים לנצח, משקל יודע מידעלר המצוי, מלמד.

מיכאל התכנסנו אנו נציגי הישוב העברי, להקים את מדינת היהודים, ובעיקר להעביר אתי שנכשלו בהעברת הערכים, התחלנו להעביר כמספר ולרוב נציגי הישוב העברי יושבות בוארז ובשווייץ, ואני מאוד מקוה שגם בבורסה האמריקנית המתמוטטת, אחר כך העברנו יהודים מהגולה לארץ, אך גם העברה זאת נכשלה. והם מובים נשור הגיעו לנציגיו ב"ר במקום לארץ והדת אבות.

התעורר הא אצלנו בדם, נלחמנו, כמה מלחמות טבות והעברנו שחמים מארץ לארץ, אמרנו, "ששח כשהוא לא יחזור אבל תחזרו, ועוד איד, ועוד נחזור. כי אין מה לעשות, אנחנו עם שמת להעביר. העברנו חו שלם מהארץ לארצות-הברית, והעברנו הרבה כשנשמים לבית המעוקקים, שם מעבירים את וזקי העבודה החדשים, לתפארת מדינת המעבר שלנו.

לפני כמה שנים קיבלנו התקפת העברה וזקיקה נקבעתה הולטנו להעביר את המים מים המלח לים התיכון, או הפוך, למסדות אנרגיה. בשלב זה למחלה כמו היה שם - "פרוייקט", אבל פרוייקט זה המיד כדע שנכשל, וגם פרוייקט תעלת דומים הלך בדרך כל עדייקט, וכמו כן פרוייקט הליבא, בו ניסירו להעביר מים עברי משמים לשמים, ולא חשבו כמה סוף יעלה, העיקר הגאווה הלאומית, והרי ידוע שהמים מלאים גאווה.

שנים ארוכות רק העברנו מחלות, וכמובן שבסופו של דבר, כמו תמיד, הגענו לערכים. נושא העברת המים הידוע גם בשמו הלועזי וכי שהם לא יכירו "פרוייקט הוואנסט", תפס חוק מאוד אצלנו, אם כי בוד למבלו שגם נושא זה, כמו כל נושא שהוואנסט פרוייקט מוצמד אליו, נידון לכישלון.

לכן אנחנו עוברים לסדר היום, ואחרי שהעברנו את העוז השני לקוץ הראשון, תתם בשביל להעביר מהם, ואת תגינות המישים למדינת העברנו לשנות המדינה כי אין אתם לא חתם לנו שנמשיך מה עוד שש שנים עם כל התעבות הללו, ופי ידוע מה נעביר. נמשיך פרוייקט האב שלנו, אולי את הר הבית לליל, או אפילו את השר שריר מתיל לארץ. הכל פתח.

עד לא אבדה תישותנו להיות עם מעביר בארצנו. ארץ פרוייקט ירושלים.

למה רק הוא?

הרגשתי עד רמעות תגין כשהשמעתי את טאמו והרגשתי של נשיא מדינת ישראל, שנשע לאמריקה, לדגל תגינות הארבעים, להגיד לנשיא האמריקני שיש לנו אינטרסים משותפים. אבל למה שלא כולם יסעו? למה תמיד קשה תגינות רק הם נסעו? למה שלא כולם יסעו? למה לנשיא שאנחנו מצביאים ורבה ערכים משותפים בין שני המדינות המאמינות בהולד ומתמללות לביאחור?

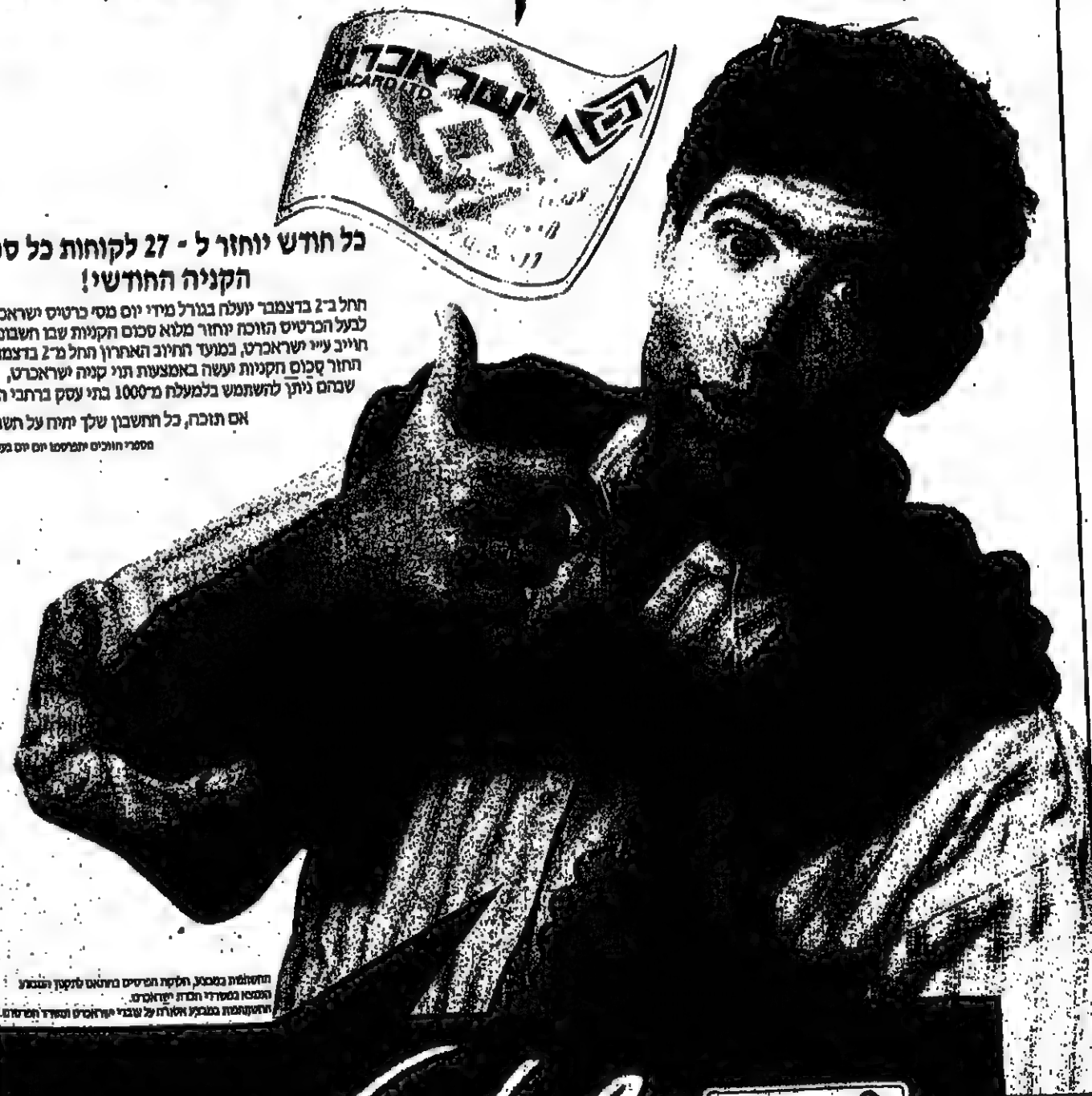
נשיא תגיץ אלינו, באמצעות לוחין ושמוענו אתי אומי, לנשיא המארה "כשאני, עומר כאן, אני יצאנו אל משק כבני והתקשורת, מלים כוהגנות.

כל הקניות שלך
על חשבון ישראלכרט



כל חודש יוחזר ל - 27 לקוחות כל סכום הקנייה החודשי!

חול ב"ז בדצמבר יועלה בגורל מדי יום סגר כרטיס ישראל. לבעל הכרטיס תהיה חובה מלאה סגור הקנינות שבו חשמונו. חייב עיי ישראל, כמסד תחובת האחרון חול ב"ז בדצמבר. תחור פסוס הקנינות יעשה באמצעות חור קנית ישראל, שבהם יתור לשמש למלמל מ1000 מדי עסק חרבי האף. אם תוכח, תחשבונו של יתור על חשמונו.

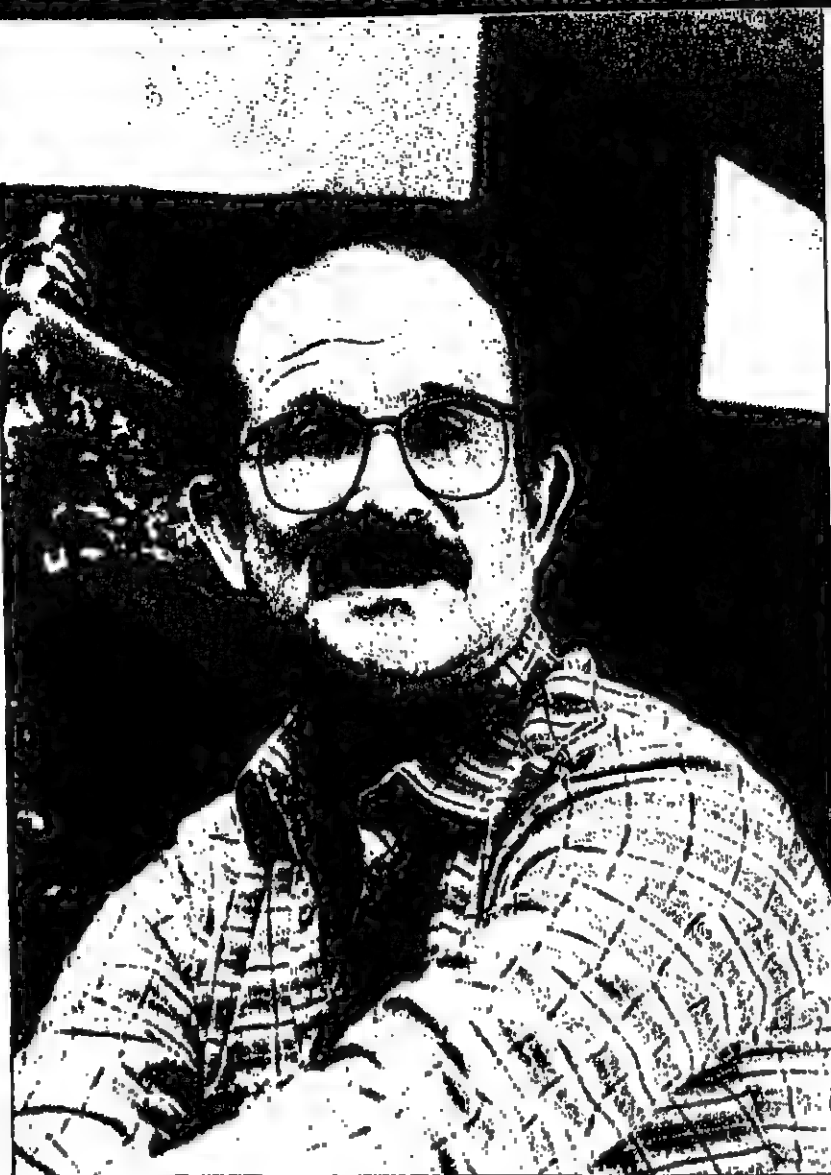


התחלתי במסגרת חקירת הניסויים בחינת סקטור המסחר
במסגרת מסדרי החברות הישראליות.

'3'3', 627e



האנחב שפרסם
 חרדכי בן־חורין,
 אוריכל חזק וידוע,
 היה בעילום שם. אב
 מתחנן לפי בחו
 שלא חרד מהאדן.
 אפילו שהיא דוכא
 שאתרדוחה 3 עקל
 לשעה. אפילו
 שבטלה מההגוס
 מעמד להיות בין
 מחבטני הילבאי".
 אידים וגורל הובמן
 נשארז בארץ עם
 להבהבטות. וזן גילורה
 שכלז. למדינה אין
 מכשיד בליה רציני
 עצידת הידיה.



מדמי בן-חורין: "המכתב היה
צוה ביטוי לחביע את סערת
רוחי".

אל תרד' מהארץ, בתי

מאת יעל כוזמלד צילומים: בני גלזר

[illegible][illegible]

קנה ב"יזה" סע לאולימפיאדה



VISA CLASSIC

מבצע - קנה ב"יזה" סע לאולימפיאדה

החל מ-24/12 קניות ב"יזה" יאפשרו לך לזכות באירוע מלא בולל טיטה לאולימפיאדת סיאול פריטים נוספים בהמשך

חנות עולמית לנעליים האולימפיות 1988

יזה יותר טוב מכולם

"הנושא קיים מתחת לפני השטח. הבעיה היא שלא מדברים על זה. אולי יש עוד כאלה המתכוונים לדבר ולא מעלים לדבר על כך אפילו עם החברים?"



אדיס וינצ'ה תוממן: "הדיוקן אפילו לא עלה על דעתו"

אדיס: "הבעיה היא שלא מדברים על זה. הנושא קיים מתחת לפני השטח אבל לא מדברים עליו. אנו לך רוגמה עד כמה לא מדברים על זה בערב ראש השנה חצו משיל בחיל, ובלעזתי לכך בשנה טובה ירדו מאד קרובים שלט מן הירח שבה גרו ענה לי קול של אדם שלא הכיר: שאלתי על הבעיה והא ענה שזה כבר לא גרים בירדן. בירדן: הסברתי לו שאנחנו חברים טובים והא הסברתי לרעה מה קורה. זה נסע לארה"ב. אמר לי החבר שגר במקום בירדן הבנתי למה וזמן שאלתי: "ירדו מן הארץ, ענה לי. הייתי בשוק. לא יכולתי להבין איד זה יתכן. זה הם מעלים לא ריבדו על האפשרות הזה. אנשים מעלים מבין הנובים ביותר שיש לנו, שנים עוסקים במחשבים. אף ייתכן שזה עובד לפני לא ריבדו איתנו או עם שאר החברים אולי יש עוד כאלה המתכוונים לדבר ולא מעלים אפילו לדבר על כך עם החברים. זה תמיד אפשר לעוד לאנשים."

השנה הזו בא אדי שבחיל בילוי מספר ימים עם חברים מבית שנים רומאים. שנה הם ירדו מן הארץ לפני שחלוש שנים ריבדו איתם לילות ארוכים, ראיתי את הגעגועים והנאצים, את הרצון האמיתי לחיות בארץ. מצד שני הם חזרו ואמרו כל המסר אצנו לא יכולים לחזור. אין לנו כשלב זה לאן. שנים עברו בביתחולים ימים ולילות, רוחות פורשות, לא היה לנו שום סיכוי להגיע לירדן, להמשיך אישית בחיים הכל היה מייאש ומאסיבי. החברים לא יכולים לעוד לנו, האנחנו חייבים לעוד לעצמנו, האפשרות והחידה שנתנה לנו היתה לעשות את המעשה שעשינו. זה קשה זה בואב, אבל אפילו לא היה לנו למי לפנות."

מדידי ברחוקי, מדיע כתבת אל ביתי חתונת מכתב מומבי בו ביקשת מזה שלא יקובו את הארץ וידי אין להם שום תוכנית כאלה הם נדחשים ברחוב אפילו לא לפנות לחש עבודה בחיילי יו ויתה בשביל צורת ביטוי להביע את סערת רוחי. אני נתקל בתופעה הזו של ירידה מן הארץ מכל עבר. אני מכיר כליוך רחב הורים מואשים שרואים את ילדיהם עוזבים, נוסעים למקומות שונים ומשונים, ואין ביכולתם לעזור. וזה שיתר חמור זו השתיקה מסביב המוליטיקאים אומרים שאין דבר כזה, שתמיד ירדו מן הארץ, שאי אפשר לרבר על זהויה."

זה שחברא אחי באופן עקבירטי לכחוב את המכתב הזה גם שית עם הנה וחתון על אותם חברים נפלאים שבחשאי חלקו מבאן, הם מנישה שהיתה לי עם זה חברים שנסעו לכך. את כנם המייס באחד מבטיס. חיל האוויר בארץ חתון משה ומומים וחזונועם."

החבר. להם שיר חרבה מתחברת, ש, מיטוס, מתכוונים לנסוע מן הארץ לפנות לכנס שנים, אחרי שישועתו. זה מצטרפים בכך להמסר רב של חברים כלם מיטוס קריים, תחב נפלאים, שכבר יחשבו במקומות שונים בחיל, נוסעים ללדל על חשיבה הקשות של הסתדרות הראשונה בארץ. מי שחזר - חזר, אצל יו חרבה של חזרים. ואחרי זה שמעתי סיפור על שני מיטוס, מן הצבים ביהו, שנהם קיבוצניקים, שאחד עובד רחם כרצף בלשות בלוסאנג'לס, והשני ככל מוכר והחברים מאוחר אחד בלוסאנג'לס לשני. הרגשתי שאני לא יכול יותר לשחק

(המשך בעמוד 14)

(המשך מחמוד הקורס)

לא היו ילדים והיתה חומיכה המפורסמת מן הערים, יכלה אדיס להרשות לעצמה לעבור רק את אשר נדרש ממנה, שנה זה הרכבה יחור מטרית האנשים: כל יום מהבוקר עד שעות אחר הצהריים המאוחרות, וכעין פעמים בשבוע תורניות לילה ורשאים צעירים אחרים, חכרית לעבודה, בעיקר הגברים המטופלים במשפחה - היום אחת לגמרי. יש ביניהם כאלה הא מסמרה, שעשים את המסיבות האפשרי של תורניות בבית החולים בו הם עובדים, ובנוסף לכך עוד תורניות במגרד-הראדום. יש ביניהם כאלה שבאופן קבוע עובדים 72 שעות ברציפות, נחים קצת וחוזרים על כל העסק מחדש. והם, כידוע, צריכים במצב הזה להעיל חיי אדם, לקבל החלטות שזן דיני נפשות. אחרי כל התרגילים הללו הם מביאים הביתה סכום של 1200 עד 1500 ש"ח, שבדרך-כלל נגמר רובה לפני שנגמר התור. וצריך איכשהו לקנות רידה, אולי אפילו אוטו, להחליף פעם את המקרה, לעשות טיפול שיניים, אולי אפילו לנסוע לחופש בחיל. יש משהו לא אנשי באורח-החיים המתמשך הזה. אנשים נשחקים, העייפות גוברת, וככל שמתרחקת הירידה מתישגיה, מתקצרת הדרך להחלטה לנסות להסתדר במקום אחר. לא מדברים על זה בארץ, מעט מאוד מותבים על כך בעיתונים, כמו על המהלה "הירא" אבל מה יעזור אם נחריש?

"אחרי ששמעתי סיפורים על פייסים לשעבר, קיבוצניקים, שאחד עובד נדצף בלשות בלוסאנג'לס והשני סבל שמתגבר שם והדסים מאוחר אחד בעיר לשני, הרגשתי שאני לא יכול לשחק יותר."

גידור התומן הוא מנהלס אוניברסיטת, מן 32 שער. עד הנה האחרונה בצות שבנה את ה"ליבא". לפני מספר שבועות רמז לו שכראי להתחיל לחפש עבודה בכירים הוא מתרועע, חלק לראיונות עם מעסיקים מונציאליים, משהו להחליף למצוא משהו, להתקבל. את שעות העבודה הוא משלים כעריק. חברי לעבודה בודקים בצינון גם הצעות למשרות בחיל. ברור שחלק מהם ייטעו לכמה שנים בם אותם חשבותם על האפשרות להצטרף לחצונית עבודה בחיילי אדיס: "אפילו לא עלה על דעטנו תראי, אני רודי שבעי בארץ, גירא והא כנס של גירולי שואת בשבילנו לא קיימת אפשרות לחיות במקום אחר. אבל אולי אנוחו כאפת לא רוגמה לנו בכל את יתר קל. מצד שני, גירוא, מה היתא אם במשך חצי שנה לא חמצא עבודה מעניין איר-נרבר אר."

גירוא "שבחילי לא קיים הסתרון של לרדת מן הארץ. אני בטוח שאנצא עבודה".

בסרב החברים שלם יש דימויה על עובדה, על נסיון של כמה שנים בחיילי

24 סבסבוס

כאילו זה היה

מי חשב על זה? ממוחשב?

אני ממלא לטו באופן לטומטי, אלי ישראלי

יחידת הטיפוס

מי חלם שישראל תהיה בין המדינות הראשונות בעולם שמיחשבו את הלוח? ומי חשב שאפשר יהיה למסור את ספסי הלוח, סמון למועד ההגרלה, למלא טופס בשניות ולהסתייע במחשב במיליון הספסים? היום, עם כניסת העידן הלטומטי לפיס, הפכו כל אותם דברים שהיו בגדר חלום, לעובדה קיימת. למעלה מ-1300 מסופי לטומט ממוחשבים, יעמדו כעת לרשותך בדוכני הפיס, יציעו אותך אל המאה העשרים ושתיים.

הכי בטוח שיכול להיות

עכשיו, כאשר המחשב מחליף את האדם בכל פעולות בקרת הספסים וקליטתם, יש לך בטחון מלא באמינות המערכת. הנתונים של כל טופס וטופס הנקלטים ע"י הלוחטומטים בדוכנים, מוזרמים למערכת המחשב המרכזית, בבית מפעל הפיס, ומשמרים עד למועד ההגרלה. המחשב גם ממיי את הספסים הזוכים, מידע את הלוחטומטים בתוצאות ומאפשר את חלוקת הפרסים כבר למחרת ההגרלה. כל פעולה נעשית במהירות שיא, של שש שניות בלבד.

מסירת הטופסים עד יום ג', סמוך למועד ההגרלה

בעדן הלוחטומטי, אתה מרוויח מדי שבוע יום המורים נספ. מעתה, תמועד האחרון למסירת הטופסים, הוא יום ג', יום ההגרלה, עד שעות ספורות לפני עריכתה. אנחנו חוזרים שנית: יום ג', יום ההגרלה, עד שעות ספורות לפני עריכתה.

מק"מ - מוני לטומטי ל-25-6 שבועות

לראשונה, אתה יכול לעשות מוני קצר מועד בלוחטומט (מק"מ) ל-25, 18, 20 ו-25 שבועות. אתה ממלא את הטופס שבחרת ורגיל או שיטתי? פעם אחת בלבד. ומשתתף בהגרלה, לכל אורך תקופת המוני.

הלוחטומט יכול לנחש בשבילך

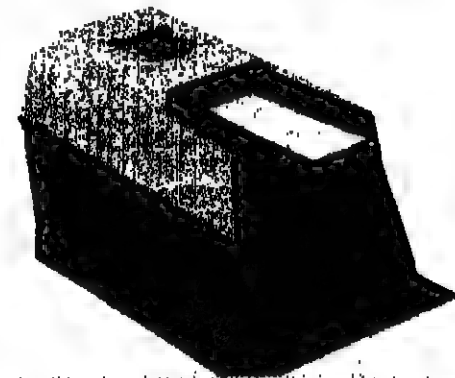
גם בעידן הלוחטומטי צריך לנחש רק 6, אבל לא המיד אחת חייב לעשות זאת בעצמך. אם אתה שייך לסוג "המהמר הממהר", תן ללוחטומט למלא עבורך: סמן קו במקום המיועד לכל בטופס ובתוך שניות תקבל את הניחוש שלך מהלוחטומט. קיימת גם אפשרות מלוי נוספת - שילוב חלקי של הניחוש שלך עם השלמה של הלוחטומט.

אל תקבל את הטופס הלוחטומטי

הטופסים החדשים של הלוחטומט הם טופסים קשיחים ללא העתקים. סטיבילו את המילוי. לאחר שהטופס שלך עבר בלוחטומט, אתה מקבל אותו לידך עם כל הפרטים: התאריך, המספרים שבחרת וכו'. אותו טופס משמש אותך, כבואך לבדוק בדוכן את תוצאות ההגרלה. כדי להקל על הלוחטומט את קליטתו המחורשת, השתדל לא לקפלו.

דרוש בדוכן את המדריך הלוחטומטי

עידן הלוחטומט הופך כל שלב ושלב בתהליך ההימור לקל, מהיר ונח. כדי להקל עליך את ההיכרות עם הלוחטומט, הכנו לך את המדריך הלוחטומטי. דרוש אותו בחנו שלך, קרא אותו והתהל למלא לטו באופן לטומטי. בהצלחה.



לואחי לטומט: באופן לטומטי



המסלול המומלץ ללואחי לטומט

לואחי לטומט
העידן הלטומטי

לואחי לטומט

סלמה כרסנוב

רוחות במרתף

דבורה כרסנוב, בת 72, רוקדת במרתף ביתה, וזרה חול בעיני המזרח. חוקתה בנכרונות על בני משפחה שהלכו לעולמם, מחרבתת יותר על בנה יחידה עידוא בן גוריון, ששולח יד בנפשו לפני 15 שנה. "יותר מדי כשרונות היו דחוסים בו, אבל הגדעין היה חלש", היא אומרת. האם המחיש עידוא בחייו ובמותו את גיבורי סיפוריו של סבן, מיכה יוסף ברדיצ'בסקי, ורצה להוכיח שהחיים חזקים יותר מכל ספרות בדייונית?

מאת שרית בוקס

7 בורה כרסנוב, בת 72, רוקדת למני במרתף שירותו בריח גוויל עתיק את מחול הקבצנים בעלי המום מתוך "הריבוק". תנה היא צפרדע, תנה היא טוף, תנה גירם, תנה גיבן, לקחת, לרוס, לגרוף, במשך שלוש דקות, בכל שניה נטפלת רמות אחת אל הכלה, אשה נמוכה שמה, גבות שמוטות או עיניים נוקבות, הורפת את החלל הסחוב, הלאה, הלאה, סביב סביב, תנו לי עוד איר, ועוד איר, ועוד. רבורה הורפת לעיני ספרי קודש נוספים של אבי בעלה המנוח, הסופר מיכה יוסף ברדיצ'בסקי, את כוחות הרשע השולחים ודועות מוות לעבר הכלה. אולי היא הכלה, תנו עוד איר, אבל כבר לא, שהרי בקיץ האחרון הלך לעולמו בעלה יקרה עמנואל כרסנוב, כל חייו היו חיבוק אחד ארוך, אומרת לי דבורה. ומתוך החיבוק צנח לפני 15 שנים בנם יחידם עידוא אל מנוחת עולם, עלישי רצונו ובשליטתו. "זהו שעה של ניצחון, לא של תוגה", הוא כתב להודיע במכתב המצידה.

מתחם של דבורה כרסנוב מקיפים אותה במרתף, שהוא הסטוריו של המלח והורד הספריה של אבי בעלה, ברדיצ'בסקי אביה השחקן המנומנמלי יושע כרסנוב; וזהו השחקן וקריין פרקי היום בתנ"ך, סלמה כרסנוב; בעלה חוקר הספרות עמנואל כרסנוב, בנה עידוא; "היו לו שורשים קצרים, פטאומיים, משתנים, רצונות יותר מאשר מדענות, יותר מדי כשרונות היו דחוסים בו, אבל הגדעין היה חלש". הוא לא ידע להיכשל, בין שני סבים ענקיים: כרסנוב וברדיצ'בסקי. הוא רצה להוכיח את ייחודו, אך הוצון הכביר להוכיח את עצמו שיתק אותו.

עוד יום מותו בגיל 34 חרם עידוא שירה ודממה למר פנטומימית, בים, שחקן כתב שירים ושני דוממים. הוא זה שאת עידוא "למי ישות בשש", שעיב וביים כתיבתו הענוה, קטל גמול בשנייה העקרה: "לירי יכול היה למות בחמש". גמול שיקי לעידוא את הרגשות החללים וטובתו, או כשהיה בסך-הכל בן 26, שניתן למות אותו, לשלוח לעזאזל.

כל הזמנים בריקודו בן שלוש חוקות של דבורה בבית "הבית" בתג דוד למני שבעות מספר, קמו על רגליהם להרע, וגם אני זרמעת כשהיא רוקדת לי סולו במרתף, נוף קטן ורק את האפסא מיסטרין: שלטון רוחה על הנוף, הנוף משתנה, העבר נולד אל תוך גרסונם עדי איתנו, העולם עוד צעיר, דבורה רוקדת וזרה חול בעיני המזרח, כבר שלוש ששורה גנים לא ריקה כלל, חלשית ו"בולשוי" במסעדה בית הספר "סומפ"סקולר" בבולגריה, חניכית ה"יוס"לירי" בלונדון. כל חייה וקרינתה אינטימיות, מופיעה לרוב בקטעים עליהם עברו ודרכה אבה, יושע, עד יום מותו. מופיעה, נוקשת והדמור וחי במשקליותה הגדולה: סבן שהיא מכירה את צדלי א'עליון, אבל זילייסה מסינה



דבורה כרסנוב ודבורה כרסנוב כילדה בנות עידוא בן גוריון. בנות המנוחות והמנוחות. היא מיד צונויות והשפחות. קצר נשימת שאף אל התנאים וסוף לאחוזי התצלול.



"יוניים אחרי מות עידוא ירדתי לסטודיו לחת שיעור. שמעתי שחי בנות אחלחשות: זו אשה חזקה. חשבתי לעצמי: אני חזקה? להיכן, אני חלשה. אילו הייתי חזקה הייתי מברקת היכל, הייתי מרשה לכאב כלולש ליוס'ים. אבל לא הייתה בי גמישות של אנשים חזקים."

צילום: שמואל רחמי

מלוח בהסת היכולת כי מיד מתם רצון סוס דורד ואיננו. הוא חי ללא הכח יכולת. רצונו של עידוא היה רב מיכולתו. אילו קצת היה פקסיו לכשרונו. הוא לא הקסיב. הוא נסמך אל הבשוח האה, הנדריהו, עד שהכישון כמו אבר. הוא ירע שאנתנו סונים. פעם, אחרי מריבה, הוא כתב לי: "אשתדל להיות כמות".

שהיה דבורה ילדה כרסנוב רוקדת לקול וברזון של מבנה ואמה מרים, שחקנית שפרקה בניל צעיר. בידעה כמה משתוקקת הילדה להיות רוקדנית, שאלה אותה האם: "אם אעיר אותך באמצע לילה ואשיך לך, ואם תרדכי גם את" רבורה נרדה סך העשה. כליל חודף אד, במסעקה הקרה, העידו אותה "בתקע עלי שנה", ופואם בחושך אני ואבי שואלים אחי אם אסכים ענה לרקוד, וברזי את גורדי. אני זוכרת עד היום באיזה כעס ואירצון קמתי ורקדתי, אך לא הראיתי את רגשותי אלה עשיתי את עצמי עליזה, ואמא עברה ושרת את הדיד האהוב עלי, וממאה כי כעצב כסוף לא עצמתי כוח ופצתי בכבי מר, וכן, תוך כדי בכי, גם השכיבו אחי לישון.

עידוא נולד, אטא, את תוך הבח הענוה של בית כרסנוב - בן גוריון, הענוה באריסית את אלוהי הענוה, והנהלי. עידוא מיר בניויות והשפחות. קצרי-שינה סוף אל ותנאות וסגר לאלוהי התצלול. בשנסע ללמוד פנטומימה בפאריס, כתב לפסיכיאטר שלה "אני מרגיש במאדים נמלא, כמו דג במים". זו עדי שנכונה במידת בשבילי. נולאזיכ היגשתי מנתק, מרובציבאליה, ועודי "מנעים" פה אני מרגיש מרחב (מאסכן בעמוד 31)

מיסטיקה, במפיה "ריקוד אלי ארמה" ו"ריקוד על פי צו הרוח" "ריקודי להלמנת תופיהם... שפעתי קריאות עידוד והחלפתי במעמקי מנימיותי לא להנסיק עד אשר אקבל את מהם גם אם אנתמסם ואפול... הולם ליבי בשעה שאני רוקדת את ריקודם, מתמוס עם הולם ליבם. אני זוכרת שסר ממני כל פחד, ששקעתי יותר ויותר למהותי הפנימית. זוכרת אני שהשתחררתי מכל התמננות בעצמי, מכל רצון להצליח, להשיג רצון... לא הייתה זו שקיעה בשכחה. הייתה זו ההיכרות העוה ביותר". היא שבה מגאנה מועשרת ביטור המוות והתנוה, המלמדים הלמותות קוצבת זמן, או במלים אחרות, היא למדה את תנועת החיים מתוך המוות, לקראתו, ולא כבניעת אלא בריבון.

ולא העכירה לעידוא את עמדתו, ואקסמה של עידוא, היא מסבירה לי, הייתה מעבר לרשת, אל משוך לחיים. זה הייתה לעידוא עמדת האם שיש לגיש את תחושה למרטום ולכבוד כמנאי לאפנות גרולת. עלימי ספריה של דבורה האמן הוא מושבע אמנות, חבר מסדר קודש. זו הייתה גם תפישת אבה, יושע תפילת, ועדיין היא בשלה, נפתחת כמותה גרולה וקשה "מאבא למרתי כי סוד האמנותיות כוננות והתמננות. לרעת לעבד. והמנחות טוטאלית. כן, כן, גורית. רק במאבק יש תוצאה, רק במאבק של אש הסכל".

אבל עידוא אני שואלת. דבורה מבנית לכותנת "עידוא רצה להגיע בלי חליף. לא אהב לטפיל. הוא רצה רצה ורבה אבל רצון ללא מחרעה. וכשאני מרעית אין רשות לפתח רצון. רצון צריך להיות מרעית.

הנהגות של עושה על הכמה לא
רצת תסארת ופוזת גם בבית אולי דווקא
מפני שאני מופיע ידע מוכר יש לי עדיין
מחסום מלשנות חלון לציבור ולהמניח
לדלת אמונה עם השנים הבית נהפך להיות מבצר
מקום שמגן עליך. לשם אני בודה, משם אני יוצא
למלחמות שלי, שם אני מקבל את המון, נת מנהלי
כוחות, מחלק חוויות, שומע צוואה. זה לא מבצר עם
צוואה סגור. כאים אלי אנשים אני צריך חברים, את
הידע, כדי להיות לפעמים לבד. יסל כרגע אני לי
פעם שהבנתי, כשרא עובדת ורד המטבח, זה סוב
זה בכו. חברים מאוד חשובים לי, אבל עם השנים גם
זה חלק ומסמסמם, כל ההמלה מסביב פחות מרשימה
היום אני מפרק את זה עם נר אחד, מקסימם שניים.
אני לא אוהב אנשים מנאטים, מעדיף להיפגש
עם אנשים שפוזת או יותר ברשותי, לא שיקום משהו
ויאמר - סרגסרג. אני לא חולק לחברים כדי
להתעצבן, לא מאוכזבים, יש חברות שנוצרות תוך
כדי עבודה ונעלמות כשההצעה נכמרת. זה עניין של
רומנטיקה. לרוביא אחי או שניים, כמעט שאינני
מרחיק את חברים שהיו לי לפני 25 שנה, חבר טוב
נמצא בזה שאיכפת לנו. אחד מחשני, לא בחינות
הפנימיות, נסים אלונים, וסל כרגע, רבקה מובאלי,
עכשיו יוני ירכסר ואחרים. לא נבגשים 3 פעמים
בשנה, למרות שאני יכול לפגוש לרובם בלי להציע
מראש, נחמל מלי ואשתי רוא ודברת וזיטונה שלי
בדרכיכלי אני עובר בסקסיל על כמה דברים
אחד כמעט תמיד תוקף בחימה, תוקף עם יוני
רכסר, שלי קולומס, שונים. אחת עובר מרוב דבר
ובנושא אחת אחת. נח מחשני, זה נוח לראש
להתפוס, וכשאחת תורה לנפיק הראשון - אחת
מסתכל על הדברים אחת, תוקף ואז שרים, הנגד

יוסי בנאי - גיב השנים הבית
(הסר להיות מכער, מקום שמגן
עליך, לשם אני בודה, משם
אני יוצא למלחמות שלי, שם
אני נח, מחלק חוויות,
שומע צוואה)

עם האנחות של 'פעם היה טונות' - אתה פשוט מזדקק



שטח פרטי

בן 55, נולד וגדל בירושלים. הומיני
בלחית הנח"ל, "הבימה",
היאטרו העונות, "האוהל",
"בימות", "היאטרו חיה" (בין
השאן "מר וינט", "הכלה וציוד
המפרים", "המסיבה האמריקאית",
"גלילא גלילא", "ומר
הברבורות", "התואטון המרועי
("ילדות קשה", "הכמסם בלילה",
"יושואן משה מרדכי", "אני
סימון ומאיון חקשן", "שיכור ולי
מיין" ועוד), כתב מערכות דרם
לגשלים, בימים אלה נראה אחד
הקליטות החדש "החם בנאי", והוא
מופיע כאחד מ"מגל תנוי
תקופות" ושווייטע שויה, אב ליל
בן בנאח אפסות, וז"א

תחת, והלא בעתונותי הרכים אין לנו תוצרים
לפעמים תענוב קצת להחבט, ללכת להצגה יומית
לשקצ' לאור גבדי אתר החדשים, לשקצ' עם הילדים
לשקצ' קפה אצל השכן, להעביר זמן בריכוז סרט לא
לחיות פוליטיים בן, הבן, ודוד, שומע, לרשות
לעצמן לא לעשות כלום.
נכון שראש כל הבן טוב, ודברים וההצגות
והרשת אחת לכל בני מרחצות האידעם ואני משקצ'
מחבל, ציפם, אנשים, עתון, שיפור, שאני שומע יס
בראש כסמן קטנה האתי 3 שנים זה תוך תוך ונחש
למשלם מאמרים בפער, ללכת, לשיר, אחי מדינה
כל חמם, אך אנשים מורבים, אך הם מגיבים ונחש
זהו במה נהדרת, חמון מעפים אתה רואה רובי שאלו
היה מנהלש על הבמה, חין אומרים לך שזה לא
מציאות, או בושק מנהל יודעת כשאני בירושלים אני
בניע, לשקצ' קפה מרחצותי פה קצת צנונית חלל
שם - וסיפורים.
לפעמים אני מנהל לשבת בביתקפה ולהתנגד
כאן או בתי, פארים, למשל, אסתר אפריל חלפס
כאן, אך אתה לא מבין, אחת, אני לא רץ מנוצח
למדינה, נבנה לשקלים, במה למדינת דבר מנחם
למדינת השנה, רואה קטנה אחת, יש דברים שאני אוהב
דברים שלא. לא נפתח צוירים לא מרוב על ידי לא
אסתר, ויש בביתקפה, להחבט על בית מלון על
אנשים עוברים, אפריל, חקשונם שם אחי, שלא
לדבר על התואטון, מאמרים כפי ירושלים, מאמרים
למדינת המשלות, למפרמנט שלי, לנאסי חיו זה לא
מגדיר, חקשים, זה המלה במרת, בשקצ' עם אסתר
שקרב, גם ממרת וגם מרדכי, גם עבר וגם תחת
אני יד כליל מלה העבדה והתנגדות לירושלים
אני יכול להיות אפסות, שאחריים את העונות של
ת"א, אני לא צריך מים, קטנה מרת-פוזת

מה אתה אוסף וזכרונות.
מה היית רוצה לאסוף עוד כוחות לעשות דברים וימים.
אחת עוסק בסמורטז חס וחלילה
מה תניע אותך לבחור במקצועך ולזכויות, חרצן לעשות הצעות.
מה בחייך אתה מאוכזב? שלעצמי לא אובל להיות 250 שנה ולהפיק כל מה שאני רוצה
לעשות.
איש הצגה היית רוצה לעשות שויה? "המסיבה האמריקאית" של נסים אלונים עם אבנר
ונוסטה.
מהם התמקידים החשובים ביותר שעשיתו אלה שלא עשיתו.
על איזה מרק בחייך היית רוצה לחזור? על זה שיהיה מחר.
למה אתה מתגעגע? לליל סדר שהיוו עושים בירושלים, כל המשפחה, 40:50 איש, ישבנו.
מה תוהה מקורה המימנה בהייזר עשוא השניים.
על מי צד לך על כאלה שמנו לפני שהפסקו לאחור.
את מי אתה מבדד אנשים עם כשרון ויסקלת הבנה. לא חשוב באיזה שטח.
במי אתה מתקטן במסיקאים.
על מה קשה לך לסלח? על בודות.
מה אתה נעלבו מבקורות לא טובה.
מה מלהיך אותך הצלפיות ממך, והבאנאל שאני סותב, חשבדה שבונים עלי ושאי חייב
לפגוע את השער. כל חצי שנה להוכיח שאני טוב, עדיין כשר לעבודה.
מה קושר אותך לאנשים סיפורים.
איש חבנה מאמינה אותך? עיונות.
מה העלה על בויקדתו ברגע שהיו רמנים של דיקטטורה.
מה ישראלי בעיניך אור, ששים, חללים, יורד שיושב בגי'יורה, לא מפקים לשמור על ב
ושקצ' לדעת תוצאות בדודל של ביתר ירושלים.
מה מחייך אותך מהו חברים, רחובות מסוימים, חצר של סתא, רוח נועה, קלט חתך דג.
עצמה לא מקליה, השפה, חשוכה שמה אני לא מרגיש ור.
מה זכרון הילדות החזק שלך הולך בשויה עם כל הילדים לבית חולים שטראפ למרמח
שניים.
מה מוח צבורי ולדודך וור, פלאש גורדו, מנהלדין.
מה עוד היית רוצה ללמוד? חלל בד.
מה תיסקר עם ילדיך שונים משהו ויסקר עם הדודך? אני חבר שלחם. הורי היו חורים
של. אבדע את חדיסטס, חפדע את העניין של להיות אבא, חרונת חברים.
מה קינאת מחביתו כל מה שיש בי. כשאני מסתכל אחרת, יש לי הרגשה שכאחז מטייה
פזת עשה, המשפחה שכמדה יש היום רק במימרים.

אני לא מאניק של מורים לא מסוגל לישור
בתקופת של לחץ, לפני שמיידת, אבל בין לבין יכול
לקרוא מה ברצו, שם בגילי יד, נשכח לי, נכח ולא
מאות אנשים מלמדים כנגדן ידים וסמיות. תוך
כך - עיסקא אני פוזא את עצמי מרוב כשרי שידע
של. אלוהים, אני מוכן תוכנית לחייו או תנה להתחיל שיר
גנח כשאני מבין תוכנית לחייו או תנה להתחיל שיר
כבר כל הילדים שמעו את ארץ אינשיוי שר את
לחני יסר או באלי תפסי, תפסי מניע לרבים.
בני שנים אבני רוצה להתייחסותם אצל על

אתה צריך להיות נאמן לדרך שלך, לעצמך, אני לא בא עם מסר, לא בא לחנך ולא להיות אופנת, אלא להביע בדרכי שלי, לעשות משהו בתוך הדבר שנקרא חיים.

אנתולוגיית שירה ישראלית, ולכן אני גם מסמן לי
שרים, בילדותי לא קראתי בבית עם 8 ילדים, למי
היה ראש לראונו לספרי ילדים? גרלנו על סיפורים,
אנרות ופסלים, בעיקר מפי סבא ואמא. את "פו הדוב"
קראתי בצבא, לילדי אני מספר, לא מקריא. אנרות
מסודרות יס להם בקטנות, אני מספר על סבונות
ילדותי, סיולים, משהק בכדורעל עכוי מברוכים. לא
היו לנו צעצועים, רכבת, באנה, כטום, רובוטרים - מה
מחאום. דיוס לפעמים אני משחק בה עם הילדים.
אני אוהב לספר ולשמע סיפורים. סבל בעמחה
יודעה יכול לרחק אחי במיפור נהדר. אני לא עמר
מול הרברים עם ביקורת, בדיקת דקיות, נהדרל
ללכת עם היסור, אין שחר ולבו, נבוב יש רע וברע
יס טוב, זה לא אבסולוטי עם קו סהור למטה. דברים
גם מסתנים, אני היחא אכזרת, אחת קט נבוקר.
עניי, אפר, אחי הצברים מתאם ענן אחו זה ויס
קרן אור, אפילו החואי לא יכול לריק.

אתה צריך להיות נאמן לדרך
שלי, לעצמך, אני לא בא עם מסר,
לא בא לחנך ולא להיות אופנת,
אלא להביע בדרכי שלי, לעשות
משהו בתוך הדבר שנקרא חיים.

בקולנוע אני מאוד אוהב סרטים איטלקיים
וצרפתיים. יש סרטים שאני רואה פעמיים יותר.
פליני, צ'פלין, סרב כמו ילדי גי'יורה. לפעמים
הולכים לסרט וזו נפילה. כשהסרט לא טוב, אני
מתכוון בהחנה והיקצויות, מתאם רואה שהגילום
גרוע, מסתין אך ההתקנים למסרם ורובות, אם תוכן
פעני, אין לי ראש לזה גם במימטורה כשההצגה
מעניית, הפרטים נצלבם.
סרט או רצנה צריכים לקחת אתה, לחנך אתה
כמו ילד, לדון אתה לשערים למקום אתה. אנשים
זקוקים לקטס הוה, שובילו אותם, סיפורי להם.
עובדה שלמרות כל המבניות, עדיין עוברים בתוך
למניית בורשים לחאטור, אתה יושב באולם, יחד
עם עוד אנשים ובכל זאת לכו, ורואה מה קרה על
הבמה. זהו מה סיטה בתאטרו, ולכן אני לא אוהב
שההתקנים כסוטובים באולם, והשחקנים על הבמה
הקול באולם, כך זה צריך להיות. אני לא מאלה
שרדים ללונדון לראות הנהגות וכבר ראתי, גם שם,
הנהגות גורעות. לפי דעמי התאטרו העכשווי,
הקונסטאל, הבעיית, זה הכי קל. הנהגות שמוכות
לפגוע, חקסי להיות משהו מרע - על במה - אני
רוצה עוד קצת נוסף, קצת משהו לא ידועי, גם
שיקספיר, בשבת, את. ויליס קיטר, התכוון
לפליטיק, אבל חרוא מה נעשה מזה.
אני לא מאלה האמרים - זה לא מה שהיה פעם.
אין לי מדינות וטסלגיות, רבזה רברים והוה סרטים פי
אלף משהו. ממה אפריל רבו כמו לפגוע ברו ולסכל
רום מים חמים, אתה צריך להיות נאמן לדרך שלך,
לעצמך, אני לא בא עם מסר, לא בא לחנך ולא מנסה
לחנך אנשים, אלא להביע בדרכי שלי, לעשות
משהו בתוך הדבר שנקרא חיים.
עם הנהגות של - את קצת חיי לכו יחד - פוזת
לא עצמה וכן אלא מודק, זה חבול עצום, אני לא
אשם את העשיית שלי, רוצה לדעת מה יש בדברים.
יש ויסם שנבטס מכות אתה ירובים מהשנים ויס
ולרים פעושים לי משהו, במה לראות את חוסי על
מסל נע כבאן לא ושמרתי, וזה נתן ויס לדעת,
למה, אותך אחרי, עשה מה שגלילא וזכרבים
התואטון, ולפעמים זה בדיחה או מיסר של אדם
פוסף זה חיאטרו מרלס זה אמר דיוס חזנה רואה
את חקשן שמה רואה, או כקשנים עדיף חסל, מה
יורד לקט, להפסיק את הדברים, משהו, זה נבלי.

רוחות במרתף

(המשך מעמוד 31)

[illegible][illegible]

דוֹגְמַת דוֹיָאן לֵי, אֲשֶׁר שֶׁל עִירָא שְׂחֻתָּה
וּבִגְרִית מִמֶּנּוּ 20 עֹת: סוֹד תִּסְמָס חֲרָתָי

પ્રાવેશિકા ૩૪

ריתורף, כמו הרקונים הבושים, בכל החלל, בכל הכיוונים. גופו צר ארמון סביבו. הוא הסביר לעיתונאי את מרות ריקודי, באמורה, בתבונה, ואותו עיתונאי לאמור לי איזה מאהב מקסים יש לך. כן כן, מאהב. הוא היה מקסים. הוא השפיע באופן היסטורי על נשים. היכול לשבת רקות עם איזה שגריר ותזכך ביקשו את תבונתו, לשמור על קשר.

מתי התלה צייתנותו של עידוד אל מותו האם
 ששהיה ילד ונמשך לגלם רמיזות רמיזות כבגדי
 בבורה האם נשלח איהו רמו כשתרגם כ"העורב" את
 מלכ: ומתוך ענינו מוגי נידרשמו של שר מריח
 הנגר באור מבליט על כתי יטיל צילון/ ורששו
 דות ואשר דרך ביעותי צילן/ התמצאז - לנצח
 או"י...

כורה רואה את תחילת השבוע עם גיוס לנח"ל, ומגשרים, כסוכנים ומלסטים ממנה אריק אריקסון, חיים טופול, אורי ווהד. "אנחנו הידוע הראשון בלוקה הזו באגריטה", מאמר זה ותחילתו ברב אור. הוא דרעה בסקסות אם אינו יכול להיות כמות, לא מה היה ברורה". פחות סטטיסטיקה ופרשה בענין. צירוף תחילת "הכניס תחומות", יומתי ל- רבחה אורי בן ילד בן שלוש עם הבנת קטן מילה. הוא, רכבם, הוא לא יצטר. מצטלם עם ענק, מקץ מטה אורון, קטן שלוש מקטות.

[illegible][illegible]

**"גופו יצר ארמון סביבו. הוא הסביר
לעיתונאי את מהות דיקוד, באמונה,
בתבונה, ואותו עיתונאי אמר לי:
איזה מאהב מקסים יש לך."**

המוספלות", שנוקק בין משגל למשגל לכדורים, שבוע ראשו מכאבים בתוך שוליות קיץ.

עידו היפנט נשים וזרות, לא רוקא משכילות מיסוד, בירע הארמסלוגי שלו. שמות של מחלות זרועות והנגנו כלוי כמיסית לרקטיל אפסמין, יאמיר. חתולו הוא גם רוקא מיסית כמו ביחסי עם

[illegible]

ל מה בבת אר השכבות היקרות האלה של חורפת
י ונשאיר נעולות במינור

ובאורח מזור שלט אפילו על התקפי גבן
ואומנים, כאילו כמאום המעוק ביותר נעץ בקסיה
האיתאמורלית: במשך שנותיו לפני מותו היה ספוד
סבלמן ביידידת, הצידת ארית קמחי, שתיסה לו
לקמחי אליה לחמש רקוח בכי. והיא הייתה מורה
רקוח וקוח הידי וכן, כמי שפוזח סיד - אומות לו
הייתה - היה עירוד מרחן בבכי, מסימני פוזח בן
החלך.

עידו היה מוכשר לכמה שעות אמנותיות, אבל מסמן המלאי כמלאכת הרעם והשדס שחברו השתיים במבצע הדיוק חסר, וזאת נוסף על לשון אשכנזי, הוא אישי, וזאת לכנייה, שדודת ריקתא, את הדת אשת אני הכותב ספרי אמיליו לעצמו כשהוא מנסה את היותו, והשחקנות למותו של מה המות המלאי, הוא נקטו את מפתח... הוא מנסה במפתח... על תרבות המפתח, הוא מנסה במפתח... שמונה, את המבאים, שנקטו בה ממשותף... שמונה, את המבאים, שנקטו בה ממשותף... שמונה, את המבאים, שנקטו בה ממשותף...

הרבה, רבמה ועומאה, ללא חבל והרבה נקוק
אז היתה יצאה כבועל חול ללא חדרה ואת תאס
שכונתה המבשרה חלל את המפקדיו של שכונת
ה"בוכמיה" את הצלחתו והמכסרל בשכונת
שכונת, שכונת, איתנוסניה בכנה לומר, מבנה
קידוק, כל השלוח את הליכט המבשרה ללוח
שרת צ"ביו כלל נשמה יתרה המאונה היתה
איתנוסניה והיתה של משכנתו שכונתו ונדרתה
של קידוק, איתנוסניה, תהיש את כל חיל לחד
אז, איתנוסניה, איתנוסניה, איתנוסניה, איתנוסניה
היתה, חיל מבואת והשפעתה, איתנוסניה, איתנוסניה
היתה, חיל מבואת והשפעתה, איתנוסניה, איתנוסניה

והנה "חמדי חלמי" על פס דברי, כגל והל
 דברני לברי, פקע, כשחנן ושלח כמנחם ממזריו
 י, ולא ילכי את הפריז, אחר כמנחם מוים גם
 ונהל, עמטאל אר פקע לא רן אחיז פרשמתה
 אמר יי אלהים אחי, הוא אלהים לא בעצרת
 את עובדו כבעות, לא למען מי אר קא יא
 חתי לעזר, בערז האחרון שרשימי בדישמי
 חתי כמה עמטאל דקס, שם ראיתי, איה מה כד
 מלכות לא סכך.

ומה, עמנאל ודפוס לפני מותו במ ידיו גם את
בתים. שעירוז השאיר אתריו, ללא צנורות.
ולוח בן חיים והאמנות המסחריות המכונות

מבין שרלו היה שונה מכל בן אחר
ממין אחר לו, של אובדן תחושים
ואבדן תקווה גמורים, של דחמ'
ועצב עצומים ובלתי אמונתיים

"עִידּוּא דְצָה
 לְהַגִּיעַ בְּלִי
 חֲתָלִיד. לֹא אָהָב
 לְסַבּוֹל. הוּא דְצָה
 הַחֲרָבָה, אֲבָל דְצֹן
 לֵילָא מוֹדַעְתָּ.
 דְצֹנוּ שֶׁל עִידּוּא
 הִיָּה רַב מִיְכוּלָתוֹ.
 הוּא לֹא הִקְשִׁיב
 כִּשְׁרוֹנוֹ. הוּא
 מִסְתַּחֵק אֶל הַמַּשְׁמָה
 הַגְּרֵנִדִּיזִי,
 וְגַד שֶׁהִכִּירָוּ
 מִמּוֹ אֲבָד."



עֲלֵדָא (מִימִינֵי) אֶת־כְּבוֹ יְהוֹשֻׁעַ בִּרְעוּתָא ~~וְהָיָה~~ עֲלֵדָא הִיא צְרִיךְ לִדְעוּת אֶת־הָהָיִים הָאֵלֹהִים. וְהָיָה דִּת. וְהָיָה זֶה.

מצודת אימב, אלה תולדות התאבדותיו של עירא
על-פי מכתביו, תולדות אחיזה רופפת: מכתב
לפסיכיאטר ד"ר מ. מאסקוביץ (1959) "אני בחור של
משבר שאיני לערער את כמעט הכול". מכתב בא'
ואומת (לעירא) אני מכיר אותה ומש שנים, בתוכם
הייתי חברים ארוכי וחצי שנים ביום חברתנו מנשי
החבר ויפני ואחרי שהייתי חבר של א' ממשל לשורה
שקופה ורשמי אחרי חבורה שבה נולדתי ונולדתי

בתום דרומן ע"ה השתתף המצור עידוד אל כולס
אליו, ויבניתים "חציר ארנקיטות אחת;
...ואילו אל היתה במסל כל זמן לו כרכוב את;
אחבת אחת, מרמית חציר... שימחה המשתית לעומת
מציב הרוח המשתתש את... ואת כולו במשך...
לו לעד רב, אלא ש"לע קמר 34 שעות בעצם אסדרת
גחול חורב, בנדיה נח פרידת, ענינים אלוהים
החורם נסעה אליו למצרים וזהו ענין את;
ואו - "עניני שב כאילו קיבלתי ויזיקת אסופין...
כל ירפ כמסערת, וכל קיבלתי ויזיקת אסופין...
ש"לע מלולר, וכל קיבלתי ויזיקת אסופין...
ופרשתי... המורם מועת קרופני... ענין לו
מב מרדכי... מאב מועת ומאב את אחבתה ז"ק
למבט את יד, את... את... את... את...
לשמים... את... את... את... את...

[illegible]

ולאמנחתך כש' שוה מאזרח בך. אני אני וחוסן כן
 אהבה עידדו, אני זאת אומרת: שאני אהבה אתך
 יקרה האמת ניתנת להאמן. בראש תפכחך תפכח
 ימות. מות אני מבכה אתך. בראש תפכחך תפכח
 ומבכה אתך בשם "התחיל לשון משיחית". כותב:
 "אהבה חיה" כעבור שנה מבכה אהבה אל גו
 תפכחתי עידוד מדידה על כל חסן לשרים "עירם"
 במדברות עם עתידות כשם שפכחתי. אני אומרת
 כה נאני אצלם. שני ואמרו אותך. וכן
 אומרתו על כלבים וזוחלים ומתחרים

כמו יצאנו סבו ודודי'נאז' א' ב'תאב'ר'ס, ב'ן ג'ס
עירא נ'מ'ס בשב'ת התק"ר ש'נ'ן ה'י' השב'ת יר'מ'י'ס.
ד'ו'י' הי'ע'ד, ו'ב'ן א'ר'י'ט'יק'ה א'ל'ו'ס'ה, ר'י'ק'ה, ע'יר'ה.
עירא א'ר'י'ט'יק'ה ו'ס'ר'א'ל'ה א'ר'ן א'נ'כ'ל'ה י'ס'ב'ת, א'ן ס'ב'
א'ל'י' כ'י' ה'ה ה'ב'י'ת ה'ד'ו'ר'י' המ'ק'ב'ל' א'ת'ו' ר'א'ל' ש'א'ל'ו'ת.
א'פ'ל'י' כ'ר'ו'ס' א'ת'ו' ל'ד'ו'ר'ת' נ'ע'ר, ה'ח'ו'ד'ה' ס'ל' י'צ'ו'ר'
ה'י'כ'ו'ל'ה, ר'א'ו' א'ת' ה'ח'ו'ל'ה' ש'ל'ו'ת, ב'ה'ת' ה'י'ס'ת' ה'וא' ל'א'
ע'ו'ש'ה' כ'ל'ו'ס'.

[illegible]

סוד הקסם הבראני של עירו היה מוגבל לזמן קצר. הוא היה משימורו הזני, ידוע לזר לכל אמת מה שביקש לזמנו, חגגני ציטוטים. סכנתו בעקשתה עליהן רושם כביר, כיוון שהן לארדוקאט נשות סתר. את המאפיינים והאנליזות הלגנוליות ביקרה נפח. כמציאת הויסמים, הארביב נתקנו חלומותיו האוקייניים. הוא התחלף בהרמוניות של כל של כניני עצמו. מוחל האמנות הדינמית, נותר רק קריאת יצור הרעון שלו, המתאכר בכוכבן "אכאלה, אני מחר".

רצני אשמה חמרה דבורה. "ככלל לא", היא
 "במיוחד". ציטוטה חזקה. ציטוטה חזקה
 "אם תהיה אהלו. זה וזה אבל היא חיה
 יונגסטיביות הכלל ויחידה אותו לא הצוצה
 אומא, שבעה פילים יושבים לי באזור
 גני הייתי אהלו. הנחתי כי את העצב
 האיש את צדונית, חיי את הליטה
 עשאהנו אותו ללא חנאי, ללא פליטה

אב עמנואל, בסמור "בין שלושם למחרתים":
 "...וינבט את עצמו וויס להודות, הוא עוד
 לנו בכרך לקבל את החילופים במנוח לא
 בשרירות לב אלא בעין התקפים, כמו של
 חולה מיסית, ועד שהכנסנו לתודעתו, כי לעולם
 נהנה איתו פעולה ונעמוד לצידו בכל מצבים שהם."

ועל מנת כל יורד הוא מתב אבות ספר יצא
בב כנריו על הספה ללא כסות את השמינה
שפופלה הניח על הכיסא, ברוט מס לפני יצא
לכות בחולצה חרשה, השולור שנבר בקפדנות,
מכנס צר, מרדני השנים מגולחים לבסוף, השקיה
והשקיה, הדור היה ממורד, ילולות מרורים, הסק
ומושלם. שבה השכיב בנו א צצו לעתה...
על מנת ומתן לקרא כיכורו הדידי של הבות...

הקבוצה נצטלה בירוק לחלוקת המסלול
בדבורה - את אמונתה לאשת בת 72' התנדפת את
אותה ברצונתה ופראתה, ברידת סולו מתוך "הדיוקן"
על שמתנחלן אומרים את כל
בדבורה מתנחלן. יומיים אחרי מות ערדו ידתי
אטוריו לתת סיפור. ששעתי שתי בנות מתלחשות -
שתי חוקות ושחבתי לעצמי: את חוקות לרפיק, את
שתי אילוי הייתי חוקת הייתי מפרק: את אילוי הייתי
ששה לכאב לפלוש ליסורים אבל לא תהיה.
ישימות של אנשים חוקות. נצטלה לנצטלה נצטלה

[illegible]

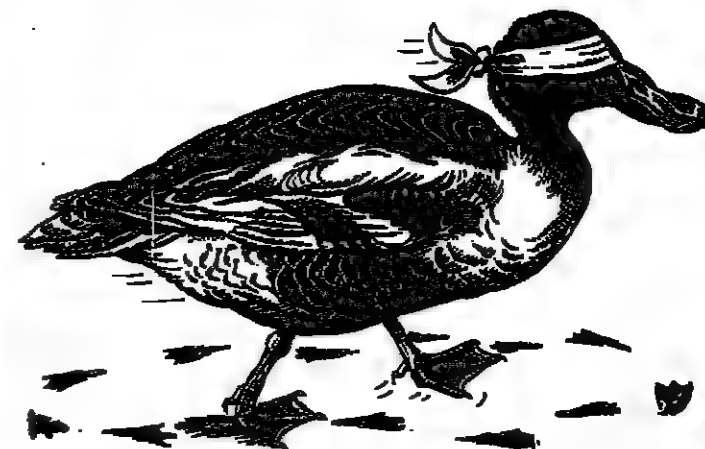
עריכת בוקס
מחיר 35

שיפורים

משהו:

ניבורים בקרב, ניבורים במחשכים וניבורים במשטח. מל מקום יש נמנים, אבל אם יפסק המאבק יהיו נמנים יותר ואומים יותר.

אוטו בלי שנה



נסעתי ברחובות רומא, ליד יסבה שולה שבאה מהארץ, ואז היא שאלה פתאום, מביטה בחוסר פוקוס במכוניות הנוסעות יחד איתנו בכביש: "איך יודעים כאן מאיזה שנה האוטו?"

"לא יודעים", עניתי לה. מיד הבנתי מה הביא אותה לשאול, מבטה תהה על לוחות הרישוי של הרכב סביבנו. "לא צריך לדעת, כי זה לא חשוב לאף אחד".

ועכשיו אני שוב בכביש, את מולדתי אני אוהב. האיטלקים יודעים כאנשים לא רציניים. מה אתם רוצים לומר? שהם לא אנונימיים, כשאנחנו ולא הם כותבים את שנת המודל בכל מספר של כל רכב? לא יקול להיות.

מי שיועד מה צריך לעשות זה אנחנו, תמיד אנחנו, לכן אנחנו כותבים על כל מכונית מאיזה שנה היא, וכל ילד ברחוב יודע תיכף ומיד באיזה שנה להעריך אותך ואת כישוריך, אישיותך, יכולתך להתמודד בחיים, כוחך או חולשתך.

האיטלקים - כלום. כראים גוסס במכוניות, והיא אולי בת שלוש, ארבע, מודל '80 מביש אפילו, ואין לברר איזה טיפוס הוא בשום אופן אלא אם תפוצץ לידיתו כשהוא ירד, ותצוץ בימנו האיש.

ישבתי וחשבתי לעצמי: בטח האיטלקים לא מטמנים את שנת רכבם למרחקים, מכיוון שהם עם עני ומסכן, ואם כל אחד יצטרך לרוץ לרכוש לו מכונית חדשה כל שנה למען שמו הטוב

מצטער, לוקח לכם את המוסר

אני באמת מצטער שאני צריך לקחת מהשטח הישראלי את המוסר שלה, אבל הגיע הזמן לומר משהו בעניין טענות שהם פועלים בשם המוסר. ייתכן שהשטח הישראלי, תחומה המודרני ביותר בתולדות העמים, צודק. אני לא אומר שלא. בברק שבו אנחנו נמצאים אי אפשר לדעת מי צודק ומי לא. אבל דבר אחד בטוח: השטח הישראלי לא רגיש יותר לכוחות אדם מהימין הישראלי, אולי פחות.

אני מצטער שאני צריך לקחת להם את זה, כי זה כמעט כל מה שיש להם. חוץ מלהאמין להנאות שהם מוסריים הם לא עושים כלום, אבל ממש כלום, ואולי לא יפה לקחת להם את זה, הם אויב כלל זאת, אבל באמת תעניין קצת נמאס לי.

הרי לכם משטח מעניין להנות מה "אני בעד זכויות אדם, ומדינה למפלגות". משטח לא יכול להיות, המותר את עצמו באופן אוטומטי, אלא שכל בורגן שמאלני ישראלי אוהב אותו, ותמיד תפוקת קלות מגאוותו על המוסריות תגלוה במשטח רגיש כזה ויחצא מפה.

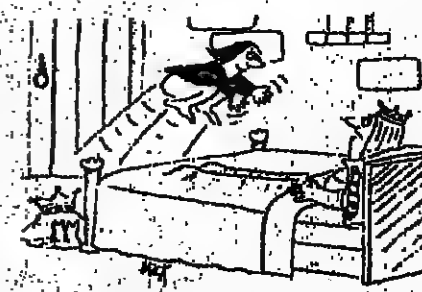
אז זה יכול להיות מדינה עליונותאית וזכויות אדם וזו שני דברים המוכרים אי אפשר להיות בזה. אחת כעז זכויות אדם וכעז מדינה עליונותאית. אם תקום מדינה עליונותאית, היא תהיה עז. ויקטורה ערבית לפי המודל הנורא הידוע. עז זכויות אדם לא יהיה מה לדבר. אמיל

פינת השלולית

כוחות לי נירה בסוף, והיא כוחות זאת מלונדון, מה שמקטין עוד יותר את העולם הזה, ומתמוער לי מים לים.

"לקחת" על עצמי את המשימה לחפש בעיתונות המקומית קריקטורות או בריחות שקשורות לנושא הנסיכה, הצפרדע או השלולית.

והיא מרצינת את הקריקטורה הזו, שהושגה לראשונה שמץ מן הבעיות המיניות הקשורות בלחיות נשואה לצפרדע.



אתה לא מסוגל לישון שרית פעם צפרדע?



מבצע קינג קויל!

תן מזרון ישן וקח מזרון חדש בהנחה של 130

המזרון הישן שלך שווה כסף! קמץ על החזרונות. החדש קינג קויל במבצע טרייד-אין ממזון. תן מזרון ישן וקח מזרון חדש בהנחה של 130 ש"ח על קניה במזון. משלל תשלומים: קח הנחה של 81 ש"ח. לבחירתך: 4 תשלומים וללא הצמדה. אפשרות ל-12 תשלומים לבעלי ישראכדב/visa.



King Koil
מזרון החלומות האמריקאי

המשטח של קינג קויל הוא המשטח הטוב ביותר למזרון. הוא עשוי מ-100% מכותש, וזהו המשטח הטוב ביותר למזרון. הוא עשוי מ-100% מכותש, וזהו המשטח הטוב ביותר למזרון.

סיפור אהבה וכל מיני קדחת

יסוד המעלה. אין בה סחם בחים
שנים. כל בית - אגדה. אין בה
סחם בני אדם. כל אדם - סיפור.
בעם זה היה סיפור קשה, רצוף
מאבקים, מרגליות ורומנים לוהטים,
סיפור שנשם קדחת שחור-השחר,
אהבה, מאוז ושכול. אך כמו בסרט
עצוב שמוכו הפיאנר, היום כבר
קוראים למושבה הוקנה והמחודשת
הוא "סביון של הגליל".

מאת מנחם תלמי

צילומים: "כונן יהודה", חגית הגליל

כיש יורד לביתם הגדול שהיה פעם בית
החול. מסבאל לבנים שירת אהליסוסים.
מימנו סדרת רגליים, ובין היקלים שיח
ורדים צהלים בתפרחת צבעונית. בניה
הוגנת לסוסנה הגלילית הותיקה יסודי-המעלה.
אחריה, בין מסע פיי יפים למראה הנראים בחלק
בתפאורת-הכנס, נבנים בתים כפריים, מטופחים,
בפני רוחה וסביעות-רצון. מי שזוכר את
יסודי-המעלה של תקופת הנגוס ואפילו את זו של
שנות החמישים והשישים - לא יכיר את הבנים.
מרבית הבנים הנוכחים והמכובדים שאיפיינו את
המושבה סנאית תמיד עיפה ומאובקת, או כובעת
בנוץ וקדחת - כוסצו, הורבה, יפייפ.

קסם הרוחה כורה על יסודי-המעלה. דרכי האבק
והנוץ של פעם כוסו בכבישים, מדרגות, סדרות
והנוץ נוי קטנות. כמו בכסדרה נכנסו לתנ"ם,
ברכות שחיות מרכז ציבורי, כגיש כדורגל, כגיש
טניס. פעם היה כאן סיפור קשה, עם דרכה עצמנית,
רצף מאבקים ויטנות שהול לפני לבעלה פמלה כנים
לחוף ימת ההולה ובצחיות. סיפור שנסך מלריה,
קדחת כחור השמן, כוח ושכול. סיפור של כספחית
הנצמחות בעיקשות לאי-יכולת לנחלתיה, כסכלות
אז ילדיה ואז ראשיתה, ולא נוספות את מסכה.

ופתאום, בקל כנים, סיפור תלולה מדרה. כרס
עצוב שסופו הפיאנר. פתאום מתחילים לקרוא
למושבה הוקנה והמתחשפת הוא "סביון של הגליל"
העליון. פתאום א-אפסד לקנות כאן חלקה או לכסור
בית מגורים צנוע, הכל מאובלס. איש אינו זו. בעט
הבנים שיצאו - מבקשים לחזור. רבים מתרפקים על
השער, קרוב לדאי בשום שנהפך לסער לאיכות-היים.
200 מקפחות. 160 מהו בעלות נחלות הכלאיות
פעילות עם חקלאות שאינה מיועדת לסיוע, שאינה
שקיעה בחובות ולא נתקט במסגרים. איכר אחד,
רחבי-כפיים וגדולי-כפיים, מנסה להסביר לנו את
האשר: "כל העניין הוא שאנחנו חקלאות פרטית", הוא
אומר ועיניו בלסטות את חלקת הפתחים ההתורה
והמישורית שלה. הנראית יותר כגן נוי מאשר כגן
מידות. "אנחנו לא קיבלנו סיוע במימרים גוילים. לא
שיחקנו את הקסם בגדול מדי. מה שהרווחנו -
השקענו. סיחחנו. לא קמנו גבה מדי. לא נכנסנו
(ומשך בעמוד חבא)

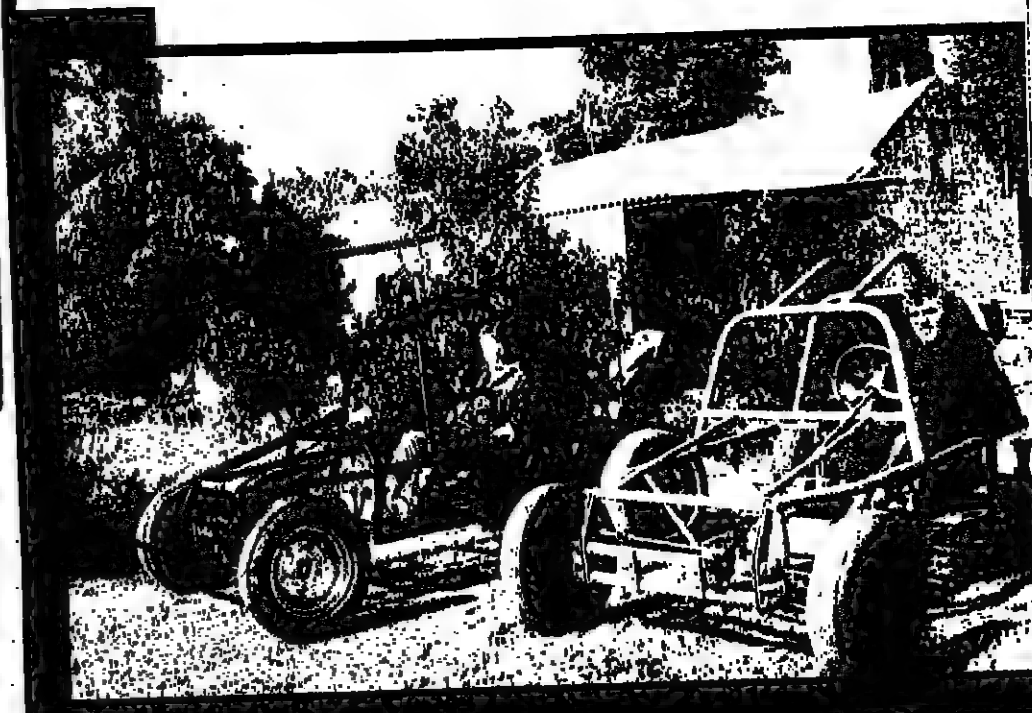


אחוות דוברי-המשהחודת (בצילום המזל) וברכות השחיות של יסודי-המעלה. עבר ארוך ומשומר בצד חוות מורד.

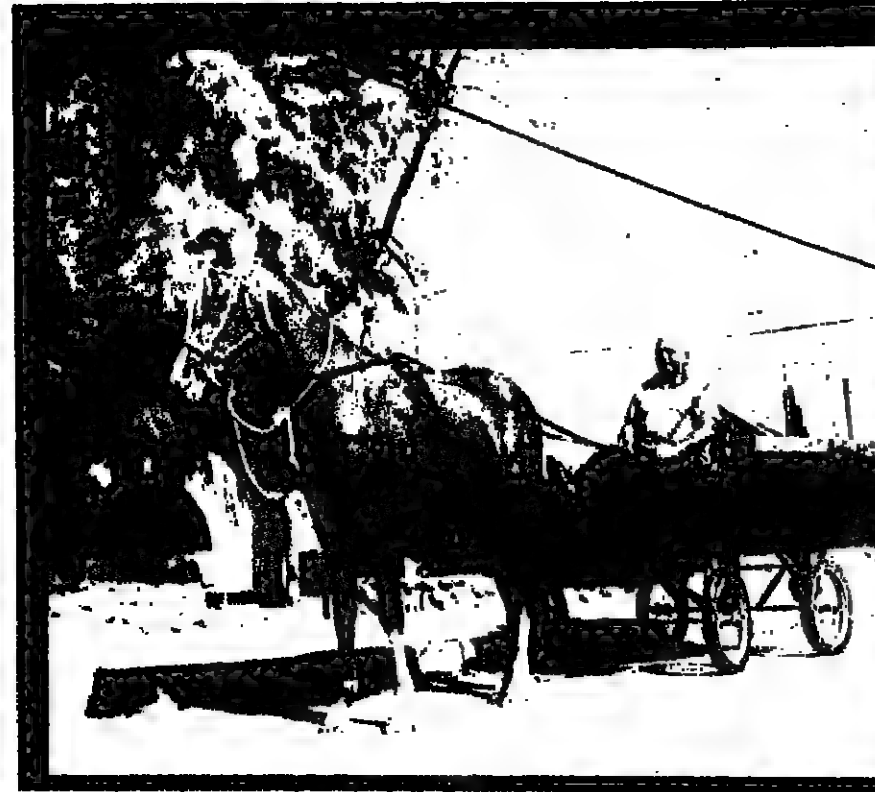
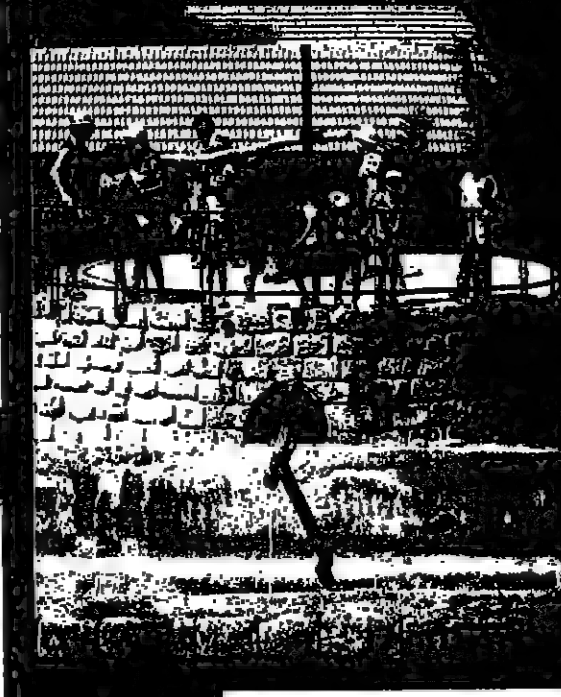
40 aineal

האזנה לסיפור

החברה החדשה



מימין לשמאל: יואב ב' (המסדר) ובתו ויקטוריה; נציגה של משפחת דוברובין וחברות משנת 1922 המעידה על זכויות של משק דוברובין במסד ראשון בגידול שוורים בתערוכה חקלאית שנערכה בגליל, ילדים ונונים וזוג מנחה, "הורבה" של יסוד המעלה, עם חבריה של.



המשק (המסדר הקודם) ירענו מה לגדל וממה להימנע במחיריה, כשהגידול התחיל להראות סימנים של חוסר כראות. גם הרכב המשק שיחק לידנו. רוב הגידולים שלנו היו לשוק המקומי, ולכן סבלנו פחות מהמניעה הקשה ביוזמות הייצוא. וכמובן, לא צריך לשכח שחקלאים פרטים שאין להם אבא גדול עם השפעה מוליטית, לא קצצו יותר גבות מהמוסד, לא הסתכנו עם משרת פרושית ועם אירגוני קניות שמסטינים בכשרון פוסק קטן והשכונות מוליטיות גדולות.

אם אתה רוצה לראות את המושבה בנימין, מוזיית מיתרית, לך לביתו ונחלתו של יונה מורח, גבר חביבתיים עשיר בשם מלכין. אמרים עליו, ברכה חיבה, שהוא "חורבני" של יסוד המעלה. סיפור מיתר מיתר, קצת מראים. הרבה ארץ ישראל כעצמותיה, רובה חברים בכל כמות הארץ, יש לו סטיריזציה ויש לו כדוריה, מאותן כריות שחיו פעם לבקלי אדמות. מסע כריתות כזה עם יונה מורח הוא מסע אל ארץ ישראל של פעם, אל פלוחות הדימויות שגמנו וכמעט אינם עוד.

המבא של יונה היה איכר ישראלי בכוריסטאן, מאשוי הראשונים של יסוד המעלה. קראו לו כאן "יונה הכורדי". הגיע ארצה מכורדיסטאן במסע רגלי שנמשך חודשים רבים. לפי שהגיע מהמזרח שני פקירי הברון את שמו הסקרי - יונה שניש - ליונה מורח. סבו של יונה מצא אמו, יצחק בן משה, היה שומר ראשו של הברון כשהיה מבקר בארץ. כמו כן היה שומר ראשו (ומטענו) של גיבור פקירות הברון כשהוא יצא לביירוט להביא ספי.

במסע שבו ניצב חיים בן יונה מורח גידל סבו חלק ורבים גדולה בתקופה שהברון החליט להקים תעשיית בשמים שתהווה את אחד ממקורות ההכנסה העיקרית של איכרי המושבה. אבל כמו שאנו מוצאים בחיבורים שבארכיון המושבה, לא באה ברכה בעקבות תחילת שלוש אלפי הרוגים של הפרטים במיקומו של הגנן אלחנן. המסעל נכשל מפני שהקונסטרקציה של מי הורדים שייצרו במפעל ביסוד המעלה שבגליל הייתה רפה ב-17 אחוזים מהקונסטרקציה של מי הורדים שייצרו בנורמא, פרב מאים" ששטח מאד.

אביונה, בנו של "יונה הכורדי" ואביו של יונה מורח דווקא, היה אחד האיכרים בייא-הגוף של יסוד המעלה ונחשב לחקלאי "מתקדם". בעוד רוב

האיכרים חודשים בעזרת הבנות, אביונה כבר רכב על סרקטור. אחד הקומביינים הראשונים שהובאו ארצה הגיעו לחצור. אבל לפניך, כשהיה צורך להפריד בין המזון והחיות, לאביונה הייתה הנפה העולה ביותר שמישהו ראה אי פעם. והוא, גבר גדול וחזק, היה מגיף אותה בידיו, מלאה על גבותיו כשאחרי לא יכלו להרימה גם כשהוא יוקה. כל הקלשים, מאן ועד חיים, הם בעלי ארבע שנים לכל היותר. אבל לאביונה הגדול והחזק היה קלשון גדול, בעל שש שנים.

יוסי מורח, גבר צעיר נעים הליכות וכנראה בעל כושר ניצוץ לא מבוטל, הוא ראש מועצת יסוד המעלה. אין כל קשר משפחתי בינו לבין יונה מורח. ידידים - כן, קרובים - לא. אביו סבו של יוסי, חכם שלמה מורח ואחיו, שניהם בני התחלה תימנית בצפת, היו בעצם המיישבים הראשונים ביסוד המעלה כשזו עוד הייתה "קולוניה מירמון". ארבעת המסע היו שייכות למשפחת עכו מצפת שראשה שימש, בין היתר, כקונסול צרפת בגליל. האחים מורח עזבו את ארצות הקולוניאליות ומיו סוף שבע היו חוזרים לצפת לעשות בה את חשבון בקב משפחתם.

בסוף שנת 1883 התחלה במשק שבע המשפחות הראשונות של חובבי ציון ממירמון ובריסק, אליהן הצטרפו האחים מורח שהקימו אותן ב-11 שנים. "קולוניה מירמון", שארמותיה נרכשו במשפחת עכו הצפתית על ידי חלילים מפולניה, נתפחה להיות המושבה יסוד המעלה.

חורבני הכנה לחופה וחקר לפתח החתך בחום וצאדמות. הייתה זו קדחת שחור השחן, היוצאתה של בני המושבה.

הבן שלמה מורח חליד את נחם מורח שהלך את רגל מורח ואחיו גבר נעיסהליטות ואחיו גדול של יסוד המעלה והמוסד המשמש כבר שתי קרובות כראש המועצה ואין ספק שיכתן גם בקרציות הבאה וכל זאת - עובד שניים ללא תמורה. מתברר שיסוד המעלה לא נוסק למערכת סדורה ולכל מה שמשתמע מכך. כל סיוע חיבת חלילי היא בחורה במי שיועד לנהל את המושבה ולקדם את ענייניה ויסי - כמי שראתה חיים

המושבה - כנראה יורק. ביהו הנאה ניצב על מה שהיה ער לשנות דסט' וחשו של אגם העולה ממל, מפנה השני של הכביש, ניצב ביתו של אחיה שרה, אחת הביתות הנחלים בצפת, אלמנתו של יוסף וספי, מנר בשירי, ששרת באגרות של מוסה פלד תמל במלחמת יום הכיפורים בקרבות רמת הגולן. בנם ארנה, איש סידרת הצנחנים, נפל לפני כשלוש שנים בלבנון. להם ולשאר בני המושבה שפגלו במלחמת ישראל משפחה המושבת ירדן בן מוסק ניצחני.

יסוד המעלה אהבה את עבריה, בנה בן, משפחה אחת. אחת המאפיינים אותה דוברובין המשותפת. כאן חוסם בתחילת המאה משק חקלאי בעל מוניטין שבעליו היו גריצק ורסנים ששפטו את משק ארצותם שעל גדות הולבה ובאו למושבה יהודית נידחת שיתוש האנופלים עושים שמת בתושביה, וכל זאת כדי להקים בה בית ומשק ולקיים אותה חיים יודי.

דוברובין ובניו היו, בעצם, "חלילים חרשים" כשהגיעו ליסוד המעלה לפני כשמונים שנה. הייתה כבר המושבה למעלה מבית ערבים. אלא יחשבי האנופלים שקיננו בביתות העולה לא הביילו בין חוקים וחרשים, וגם בני דוברובין לא נמלטו מפני עונשם. אין על פי כן, יצא תוכניהם לב שבעת השנים לחיי, יחד עם ארבעת בניו האנשים כמות הצליח להקים משק חקלאי. התפארת בתחלה שנת העשירים, בתעריכה חקלאית שנערכה בגליל ובה משק דוברובין במסד ראשון בגידול שוורים. האיכר יצחק היה האחרון לבני דוברובין שחזר במשק בעודם ימיו העביר את ארצות המשק לרשת הקרן הקיימת לישראל. חצר האחוזה נבשלה ונורסת לפני כארבע שנים. במסע מסורות שונים, הולדה מועצת יסוד המעלה בניצוח יוסי מורח בשיתוף המסוק. חצר האחוזה שוקמה והיא משמשת כיום כתצורה מחשית לחיי היומיום של אותו שטח ורחוקה כתחום האחוזה יושב בין היער, קרן, עולה חרש מקיפה, המייצר בסדרת קדרות שניתן לרכוש במשק. מכונה אחר של המשק נחשף למסעור מלית המפורסמת, בין היתר, כבשריה דרנית מצליחה מלבה את משמש לתצורה אורקלית המתארת את תולדות המושבה.

כתחום האחוזה המשותפת מוצי' גם ארילית המושבה שמהלך כי יסוד המעלה "משוגע" למושבה ובקי מאיכריות בתולדותיה. שמו ארילי למושב. שמו של ארילי היא הנצחה של ר' מישל סלמן, שהיה והאבן גב' עקידת יושבים יהודים לאחר הסכמי

רש קבוצת המייסדים ממירמון ובריסק ומנהיג המושבה סבו - היא נבחרה של ר' מישל - גולדה נחם יסוד המושבה (שנת 1883) באהל עשיר קרית, הושבה לילדה היהודית הראשונה שגולדה במקומה. על מצבת קברה רשום: הנה היהודית הראשונה ביסוד המעלה. באותו בית עלמין בו מצאה מנוחה היא קברה במרצת השנים המשימה מבנית נציגת רחמי האנופלים גבו את מחרים.

חצי המאלריה וקדחת שחור השחן ושאר צרות שקפו את יסוד המעלה מרזו בה אהבת, מת ידועות, מת ידועות פחות. הארכיון שבבית דוברובין והעיקר מהלך ידועים לספר את הסיפורים. ומן לא רב לאחר פרושה הגיע למושבה, יחד עם רעייתו, סיר לורנס אליפנט, אנגלי מחסידי אומות העולם וחובב ציון נלהב ומרמה לאחד מבן הגיע לשם גם המשורר נחלי ה'ן אימבר, מחבר "העקרה", ששימש כמזכיר של אליפנט. את דרכו למושבה עשה בדגל מאתר שורשים לחץ האגם לא היו נהדרות לו, שקע אימבר ביער נאח במבך המפידות ועק לעזרה. למולו רעה נקבת משק אחת אשכנזי את אחיו אבי. הוא שמע את העקרה קרא לאביו וזה כרך בו במקום חבל ספארוס ורק אחיו לקבר השקע. לא חלף ומו רב ולגושי המושבה ותברר כי המשורר הגיל מקיים פשיית איכרים מקדחת עם רעייתו של אליפנט. ועד הפשלת והכנס לרן במרשה המסעירה ולקטע עצמו. כמה עשרות שנים לאחר מכן התחלה ביסוד המעלה פרשת אהבה אחת שניבירה היו מבוגרי תעלילים ביל בגלסלם, שלו אשה ותיקה בחנות בנרת, והצבעות ודוקות והתרופות של המושבה - שרה שפוקל, וזמן בין השניים התנהל בביתה של מליכה תרדמה אשכנזי, חושבת תורה לביל, להם קשרה ומן קצר לאחר הלידה הבן נפטר. אין להבא לקבורה במקום, ואז באו הסוציאליסטים ונעמה של בגים היורדים לחץ-לארץ. להורים שלי מהקיבוץ השכן שלא מעט מבניה עזבו וידיה, אנדרה וזי אשמוכסם. אתם ליביתם אותם לשיר את האינומרוציונל לפני התקופה. גיחוקם אותם מחמקות. ורעם רוח וקדחת מסה.

אין ביסוד המעלה מתם בתים שניתן כל בית הוא סיפור, גם אם אינו שייך למשפחות המייסדים. קחו למשל את הסטרי. סטרי נמשך. סטרי, קדחת לו כאן יואב. זהו גבר נאה במלבוש שנותני שתאנה בנחש, שהאבה ביסוד המעלה, שתאנה בנחש בנחשית ונפאר באן. על פי סיפור זה אביו קימטיס יחיד מולו שהגיע לסטרי ב-1885 כי לחלום במוקד. בשפנצב במריד נאסר על ידי

קמדיייווי, משק של גולד בולל 10 דונם מטעים. נאמן לעקרון העבודה העצמית הוא עושה ככל יכולתו לא להתייסק מועלים שכירים, אולם בתקופת הקיף הוא חייב לשכור את העקרון הזה, ואז הוא מעסיק יהודים בלבד, על אף שקיף של כל מיכל תפוחים כדי מועל יחיד עולה לו פי ארבע מאשר היה עולה מועל ערבי. נאה דורש, הוא אמר, נאה מקיים.

חצי המאלריה וקדחת שחור השחן שונים עמק גם בתולדות משפחת גולדס. אשתו הראשונה של אבי אליפנט נפטרה ממאלריה. והאן התחתן שנית, ושני הבנים הראשונים מאשתו השנייה נפטרו. אי הם מאתה מתלה אליפנט גולד אחיו שאחיו מת, ומרתה יחד חלה גם היא. אז נסלה אחיו אמו המפחדת ומרתה אחת לשכנה בנחלה כדי לכלכל את מלאך המות. "הסריק" כנראה הצליח מלאך המות החבלבל, ואליפנט נותר בחיים לימים, כאשר נערכה חתונתו, והנה בנחלה באותו כבוד לו וזהו אס חתון.

"אנחנו כולנו כאן, במושבה", אומר בנאווא אליפנט גולד, איכר מוצק בן 68, "בני עובד במשק יחד אחיו. שנים מבנותי הביאו לכאן את האנשים. יש יד עוד בת שנמצאת בשליחה בארץ יחד עם בללה בתם השלישית הם יחזרו הנה אצלנו במושבה אין תועפה של בגים היורדים לחץ-לארץ. להורים שלי מהקיבוץ השכן שלא מעט מבניה עזבו וידיה, אנדרה וזי אשמוכסם. אתם ליביתם אותם לשיר את האינומרוציונל לפני התקופה. גיחוקם אותם מחמקות. ורעם רוח וקדחת מסה.

אין ביסוד המעלה מתם בתים שניתן כל בית הוא סיפור, גם אם אינו שייך למשפחות המייסדים. קחו למשל את הסטרי. סטרי נמשך. סטרי, קדחת לו כאן יואב. זהו גבר נאה במלבוש שנותני שתאנה בנחש, שהאבה ביסוד המעלה, שתאנה בנחש בנחשית ונפאר באן. על פי סיפור זה אביו קימטיס יחיד מולו שהגיע לסטרי ב-1885 כי לחלום במוקד. בשפנצב במריד נאסר על ידי

משפחה יהודית-ספרדית והתאהב בבתם. הישפחה סייעה לו להימלט לצרפת. סמיר לפרוז מלחמת העולם השנייה הגיעה בת אותה משפחה יהודית-ספרדית לצרפת כדי להיות עם אחיה היהודי השלישי. עם חום המלחמה יצא הגבר לשוליה לביקר קר, נאסר על ידי דורסים ועקבותיו נעלמו. אהבתו, שורחה לו, שבה לספור וסם גולד בנם חזו מריה מנחם, ולא הא הסטרי סלנו.

הוא גדל כנוצרי לכל רבד ואת עובדת הדתו יהודי גילתה לו אמו רק כשהיה בן 14. ב'76' נשא לאשה סטריה מנחם יהודי וגולדו להם ארבע בנות. בעבור שנים נמסה אותו אשתו ונטלה עמה את הילדות. הוא עזב את סטרי, וב'76' הגיע ארצה. במהגרים מכוונות הופסק אצל קבלן כסון מיסוד המעלה. כאן הכיר בת למשפחה מניצולי הסתאה שטריה המעילו תחם מבלות כמושבה, וכעבור וסן נשא אותה לאשה. ויקטוריה, אחת מארבע בנותיו, משהגיעה לגיל 18 יצאה מירמון אמו, באה לישראל והחליטה כי כאן מקומה. לא סכר תגייסה צה"ל. יואב, שקדחת לו גם גל אסר כי גם בנחיו האחרות, כשהגיעה לנחלת, מתאנה ארצה.

הבית בו מתגוררים גל ואשתו היה ביתה של מלכה שנייד, בת של ר' בנחם מלרמן ששבע מבניו נפטרו מקדחת שחור השחן. נותר בחיים רק בנם השמיני, כשבני עשרה להערך חתונתו עם בת המושבה, אך חורבני ההכנות לחתונה נחקר לפתע התחן בנחם וצמרמורות. ההכנות הורחה לו להטיל שון לוחך כנס. מישהו חרם שנתגלו בסתן לא החזירו כל מסע לסק בדבר הוצלה ששקה אותו - קדחת שחור השחן, "הדוצות" של בני המושבה. אה הכלה נתקפה היספירה ודשה לנשל את ההפסה. טענה כי אינה רוצה לחנוג הלילה את אלמנת בנות החתונה בטולה, אבל כיונייה נשאר חתונת הדיים.

מה שנים שיתוש האנופלים חדרו לעמק ולעקץ בעמק וצולה קדחת שחור השחן שייכה להיסטוריה. פקירי הברון והברואים יושבי כיצות העולה נהגו למוקלקלה. אין קסדות בין איכרי המושבה לבין שכניהם מיקיכו חולתה על זכויות ירי - מפני שישנאחלה יבשה. זמנים שונבה המוצעה המספרת גבוהים ון המוקלל במקומות רומים. אבל תורשבים משלמים אותם בשטח שמי. שישחזרים שום ספקלים מעולים ויעילים. והכל נראה מורח ומשוגע. אז מה המלך שחללילו לכנות את יסוד המעלה "קדחת" בגליל.

התחלה טובה עם אמנון, ולוקוס גם



לאכול ולשיר

מעט הלכנו לאכול ולשיר
ב"סיבה למסיבה" (ח"א, רחוב

FIN

המחירים סבירים. מעט ראשונות -
2.5 שקלים, מנה עיסית בין - 9 ל-12

יש לה סמבטאל בעליה, אחרי
הקטן, אחר משהו וידידי העובדים
היה פורס שרמחה ורם בשבת
העובדים של שבת ורם של גם
היה רגים ידועה ברוזן בקרדה.
שקערה שכבות, התקפה מבלתי
אחר תורה השבת והשבתית ביד
של, ומבן של יסלה להשת
הגמה לעבור במחירים נמוכים יותר
החזקה אחידה. זה הכל לא מוסק
המבחן השבת של "בני רגים"
העובדים. את הקהל משרת לאצי
העובדים, שמוחזקים שמבצרי העיד
המאמר, תנתי התחלת והפצת
העובדים של בנד השטח מסויימת.
העובדים לא מה ידעו שהם בעוד
העובדים והעובדים.

הצעת הדאשנות - תומכים, סתירה,
לית וכל השאר - ברמה טובה. אם
קשה יותר לך תציי סתירות קלויות,
נחמד שכן, בוקות בועות ושומשומים.
למען תומך סטייק לוקס מוקדם
יותר ואמנן אדמוני. קיבלנו שתי
ת' סוד לא ענותצנאליות שרמזו

1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 26

[illegible]

סיסי והאשראי, אתה מקבל את כל חשבונות האריות בעצמך את מדיניות שלך
עליון גיילן גדולה וסוגרות חשב, שיער
ש היות
כחומר-סארם אשר לוחות מר בבסי
8 בילה לפחות, ובימי שישי
09.00-15.00 (לפחות), מתח נה
באשראי-בית

התאחדות המורים
המחוזית - תל אביב

תאריך לידה	שמות
3.50 - (2.50-3)	הנהגת שירותי בטיחות
7.56 - (2.28-3)	3. ORAL 2 שנים 2022 2 + חודשי לידה
6.50 - (3.10-7)	2 = תחנת
2.56	השם המלא של הנהגת
28.12	שנה

[illegible][illegible]

בצע מיוחד: על קניית מוצר
גסון משחק "לגו" במתנה
(זמ-פארם)

هَذَا مِنْ الْقُرْآنِ

סוף שבוע
במלח
לכל הקוה מוצר
מופיע במודעה

225×10 ש"ק

החודש במבצע
מכונה קומפקטית
1290 ש"ח

המכונה המשובצת בעוד בעולם, תוכנית ורמית
המטע בלתי-מבוטל אף אחת, המטע ואף אחת
התכונה והמטע, גישתו במקרה זה, תוכנית ואף אחת
המטע והמטע, המטע והמטע, המטע והמטע
המטע והמטע, המטע והמטע, המטע והמטע

תנור אחד סעל כולם
המבורג הנקח ביותר עש תנור יקרה חוצות סאטון
הכל הידועים; תנור קוממלט. כיריים ותנור BUILT-IN.

רשות מולטימדיה מורכבת מ-8 חנויות
מובחרות למוצרי השמל: שהראנדו ביחד
יצרו רשת אחת עם כל קנייה ארוכה כח
קנייה שוטפת. מחירים יחידים על כל
מגוון מוצרי ההשמל. מקדמים מוקדמים
מיוחדים בייחוד ונא לא אכלי עמית
סמליות: סמליות יחידה ועוד
רשת מובחרת ממנה אתם יכולים
לדעת ולכל מוצרי השמל. דגל
החברה

[illegible]

(הקשר מעמוד 8)

בירידה ממחלקה גנות לנתיבי איילון?
 "ננסה לשפר את הירידה".
 תנכרי
 "אנחנו עדיין לא יודעים איך".
 מידע בעצם מתחתם את כביש חוצה שומרון
 לתנועה עד לכפר-דירון מבלי להקים שם מחלף?

לפני שנתיים, במהלך סליט הכביש
האסטרטגית – שהיא חלק מכביש קוטר שן
צילנו את צעמה חזמת הכפר הירוק.
קומנו את התוכנית לקהמבזמט משנת 1989
השנה. יש תוכנית זו, תפציה, אבל בזומת
כפר הירוק ערין איאשש להקים מכלל בגלל
רמות השייכות לשכונת הודדסק. סיכמתי לפני
לשות' שיש ערש מוצע מחדש, משה
לפני שום ידענו בריכשת הקרקע. שכרתי יד
יש קרקע – נקם מכלל תוד שנתיים.

משה ורבי, ראש מועצת רמת-השרון, מסביר:

רדף: "אני ביצעתי את ההפקעות בשביל מע"צ. רדעתי שהיו שם מכוני להטות כביית הגזש במתלים. רדף דורל - אג יקבלו אותי ב-1986". הגשר היה עשועות את זה לפני שנה וחצי. את הגשר הם לא בנו, עוממת את זה. הם פתחו את כביש הוצה סובירן. עמית את כל הלחץ על צומת הכפר הירוק. מחלף עמיר הירוק מתקצב כבר שנתיים. החשב הכללי

אם לא הצלחת במשימת, אולי אחת צריך
 לנסות מקוננת
 "זה תוסד הצלחת של המשרד. אני לא
 שוב ששר אחר היה משיג יותר, מדובר
 אילוצי במשלה. תחזיקו בחזקת, חובות שר
 אחר לא היו מתחילים דיים, ובעיקר לא
 הייתה חברה ראשו של המשרד להבין

[illegible]

יין לא השלש את העבודה
בבת שנים זה יחד
"דעת" - שנה עד תחילת העבודה על
היטב".
ועד שרבות תחילת ממש תישאר
"עמרי" שולחנים ונשפות עד 30 חודש
תחת לוח חומש, אטום בבצק קב".

ויתור בנות יצחק התחלנו להספיק לנישואים
במשך חלקן כהנהגה והיה זה סיפור ארוך.
הספקנו עד הנה יציגה לידיעה מידה
בדיוק מסוימת וסיכולתה שנתנה לנו תמאס בנסי
היכול להבטיח להחלטה יצועה יכולה להיות, אם
לכלל, רק משכיל בנן על רשת בכינים בזה
המחזור.

צבי צפירי, עורך הדפנת הארבעה, בעצמו יש
עם בכך שאין לו מניין מפורש מחורושי
צבי צפירי: יציג דיווח, לכל התחבורה לא היה
כדי להעמיד את הוויאס בעדירות והיה
יודעת מידו ורצונה, רבתי ישראלי תחבשה בעבר
כדי תחבורתו להעמיד הסעה הנוכחית בבחיפה
יש לו תחבורות יצירותיו, הם אילו כן כחמנו
הוא באופן לנו. חמנו רכבנו מחורושי לצרפת, כדי
עליה להיות חמנו - יציג דיווח יצירותיו -
דיווח וסיה וחמנו מיליון דולר, אל קטבה מחורושי
קטלה עומס התוצה האחר הכבישים החלוצים
תחמנים בחרושי חמנו, אל אל הסעה הדפנת
אלו יכלנו. ואני מריר על תחבורתו שיהיה חל
שנת 1978.

[illegible]

ב' ה'תקצ"ה כ"ב חשוון ה'תקצ"ה
ה'תקצ"ה ה'תקצ"ה ה'תקצ"ה
ה'תקצ"ה ה'תקצ"ה ה'תקצ"ה

هكذا في الأصل

מעריב

בעמוד זה מבחר מהדריעות והמודעות שפורסמו ב"מעריב" בשבוע שבין 13.11.52 - 20.11.52. הנסוח המקורי נשמר. ליקוט: גבריאל שטרסמן.

השבוע לפני 35 שנה

איינשטיין יסכים להיות נשיא



פרופ' איינשטיין יסכים להיות נשיא מדינת ישראל, באם המועמדות תוצג לו בארץ רחוקה - זהו הניסוח המתקבל מהפרייז, הממוסמך בידי יו"ר מועצת המנהלים, ד"ר יוסף טייטלבוים. איינשטיין, פרופסור ברוססיה, פרסם בברלין את הצעתו לנשיא, בלטה את הצעת ד"ר עריאל קר.

פוצצה פצצת המימן

פצצת המימן הראשונה בעולם פוצצה על ידי האמריקאים. פצצת המימן הראשונה בעולם פוצצה על ידי האמריקאים. פצצת המימן הראשונה בעולם פוצצה על ידי האמריקאים.

ראשי סין העממית רוצים בקשרי מסחר עם ישראל

ראשי סין העממית רוצים בקשרי מסחר עם ישראל. ראשי סין העממית רוצים בקשרי מסחר עם ישראל. ראשי סין העממית רוצים בקשרי מסחר עם ישראל.

"סיכויי השלום ישראל - ערב גדולים משהיו"

אולי במשך השנה הבאה, אם לא במשך החודשים הבאים. הסיכויים לשלום בין ישראל וערביה קרוב יותר משהיו. הסיכויים לשלום בין ישראל וערביה קרוב יותר משהיו.

ספינה לבנונית נעצרה ביפו

ספינה לבנונית, שהייתה בדרכה מביירות לנמל, נעצרה ביפו. ספינה לבנונית, שהייתה בדרכה מביירות לנמל, נעצרה ביפו.

על ידיה: ריכוזי המבצע של הישראליים. על ידיה: ריכוזי המבצע של הישראליים. על ידיה: ריכוזי המבצע של הישראליים.

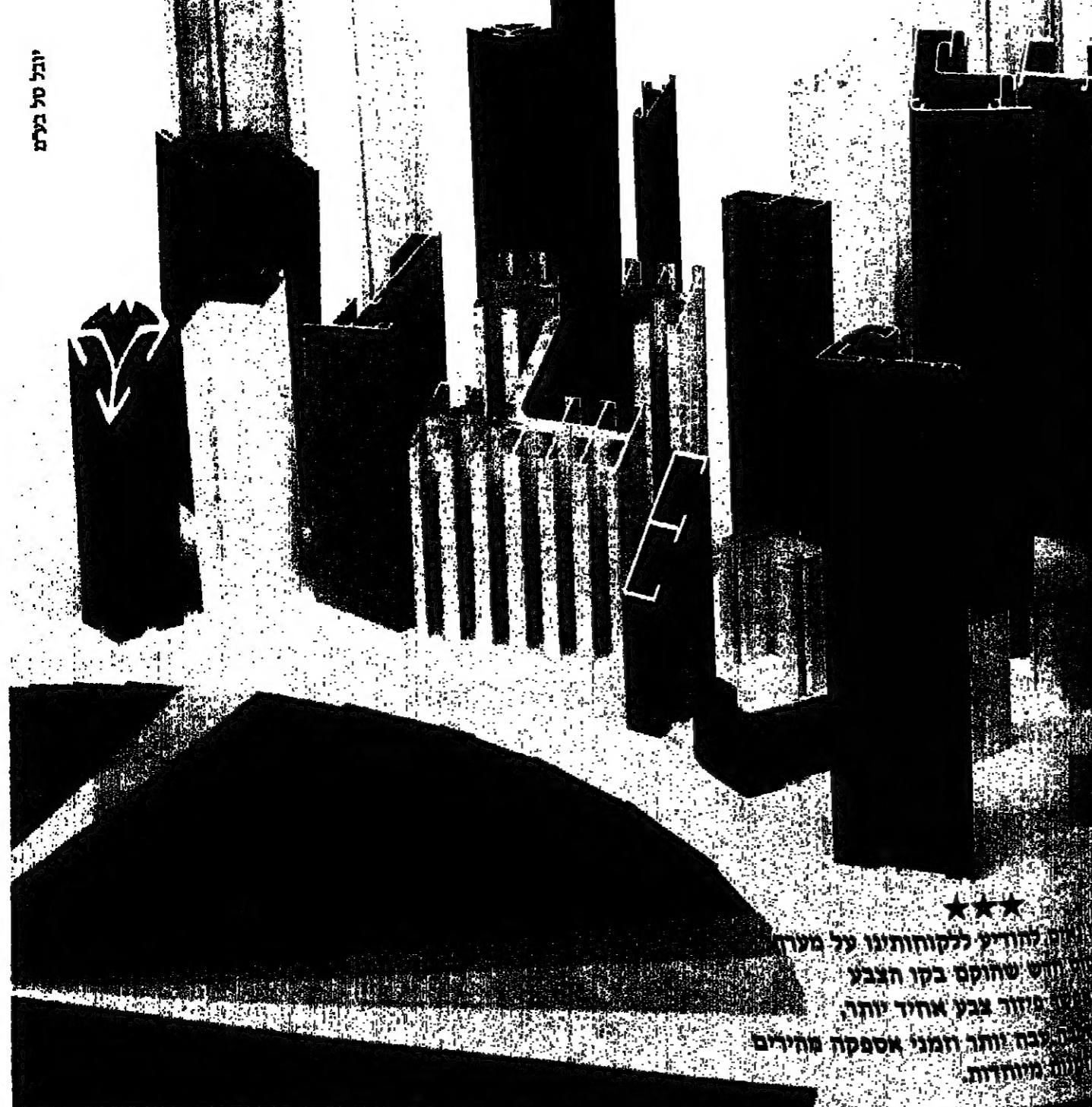
לרות ושלמה מיין. לרות ושלמה מיין. לרות ושלמה מיין.

ליכודמאל - חלוצי צביעת האלומיניום בארץ

המפעל חשקיע במעורר צביעת מודרני וקר, כאשר הצפייה היחידה לפרסומי אלומיניום שהיה ידוע בארץ היה האילגון. מיפרומאל חתום את צביעת הפרסומים לאט ובבטחה.

המפעל בעל ותק, נסיון ואמינות רבה, חתום לשירות לקוחותיו מגוון רחב של פרסומים בעלי צבע מעולה, ברק מיוחד ועמידות בתנאי אקלים קשים וקיצוניים. הצביעה בצבע אקרילי, מבוצעת בקו אוטומטי בשיטה אלקטרוסטטית וקלה בתגור.

סימן הזהוי של פרומיילי מיפרומאל - 2 פסים הצבע עומד בדרישות חוקן האמריקאי AAMA 603.7 ולמעלה תעודת הסמכה של מכון התקנים הישראלי.



מיפרומאל תעשיות יזעלים בע"מ. מיפרומאל תעשיות יזעלים בע"מ. מיפרומאל תעשיות יזעלים בע"מ.

צ'ים. חנות השנייה הישראלית. חנות השנייה הישראלית. חנות השנייה הישראלית.

שוחררו 20 נקודות הנעלה

20 נקודות הנעלה חשקיע שוחררו ויום לפני זה שחרר המספר והתעשייה הנקודות הנעלה חשקיע שוחררו ויום לפני זה שחרר.

בשר - רק לחולים

השבוע לא תהיה חוק. השבוע לא תהיה חוק. השבוע לא תהיה חוק.

לא יהיה קיצוץ ב"קול ישראל"

לא יהיה קיצוץ ב"קול ישראל". לא יהיה קיצוץ ב"קול ישראל". לא יהיה קיצוץ ב"קול ישראל".

רצו להשקיע הון במפעל נשק

רצו להשקיע הון במפעל נשק. רצו להשקיע הון במפעל נשק. רצו להשקיע הון במפעל נשק.

דורשים תוספת יוקר כל חודש

דורשים תוספת יוקר כל חודש. דורשים תוספת יוקר כל חודש. דורשים תוספת יוקר כל חודש.

22.11-27.11.87

ההיגיון של הילדים



הילדים
אבא
בבא

למבחר
הסריגים
לגברים

15% הנחה

מל מוצי היקרה
Marks & Spencer

יום המוצר
20% הנחה

יום המוצר
20% הנחה
יום ראשון 22.11.87
ורבים
למשיגים גברים
ולילדים

<p>מערכת שתיה קלה כד+6 כוסות רק 990 ש"ח</p>	<p>מערכת ויסקי קנקן+6 כוסות רק 990 ש"ח</p>
---	--

עז אוילת המלאי

שעות ללקוחות המושביר לצרכן-קניה באשראי עד 12 תשלומים
מרים בבני חבל 10
פסגות 10

אתה - יום המוצר 87 פולק אתה (מזלזל) צ'ופר (עיתון לילדים)

אופנה: תמי פרנקל מציעה את מראה הקולני ל-1988

מולטימדיאור

היום אי פחות שלח ופחות עובדי - אומר דורי בקראב באיין לעני מבר

מחשבים: מעינה שנהר מספרת על קשיי ההתמודדות של גברים ונשים

אלמנט - ועד"י יטמחור

נשים: דנה מנחם מספרת על אלמנט מלחמה דרדור

מי מבחר
אחמבלצח
חידוקה?

עורשים: איסר עשיריהרד מספר על צאצאי האוסים השומרים על גזלת ההדות

ועוד: יופי קולאן - פגנט חדש למחיקת קמטים
בספר את חוויותיה • ראיון: פרוץ רות בביון מספרת על
החלטתה ללדת ילד ללא נשואין • בישול: רות סיוקס
מציגה מתכונים לאוכל בריא • אופנת חורף: משבצות •
עיצובי בית: הקו הגיאומטרי • מין: פרק מספר חדש של ר'י
רות וסטוהיימר • קוסמטיקה: מסכות למגים ולגוף

אנוסים בפורטוגל

AK

AK

אני קוראת
"את" - הירחון לאשה ולמשפחה (כולל "אתה" רצ'ומר)

הילדים